

eul_wid: okg-fp

Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεύς · Plutarch of Chaeronea

Dion

Δίων

Period: *Ρωμαϊκή* [Roman](#)
Dialect: *Ἀττικίζουσα* [Atticizing](#)
Domain: *Φιλοσοφία* [Philosophy](#)
Format: *Πεζός* [Prose](#)
Affiliation: [Platonist](#)

Dio t 1 ΔΙΩΝ ΚΑΙ ΒΡΟΥΤΟΣ Ἄρά γ', ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης φησὶν (fg.

Dio 1 1 36 D.), ὃ Σόσσιε Σενεκίων, τοῖς Κορινθίοις οὐ μηνίειν τὸ Ἴλιον ἐπιστρατεύσασι μετὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὅτι κάκείοις οἱ περὶ Γλαῦκον ἐξ ἀρχῆς Κορίνθιοι γεγονότες συνεμάχουν προθύμως, οὕτως εἰκὸς τῇ Ἀκαδημείᾳ μήτε Ῥωμαίους μήθ' Ἑλληνας ἐγκαλεῖν, ἴσον φερομένους ἐκ τῆς γραφῆς ταύτης, ἣ τὸν τε Βρούτου περιέχει βίον καὶ τὸν Δίωνος; ὧν ὁ μὲν αὐτῷ Πλάτωνι πλησιάσας, ὁ δὲ τοῖς λόγοις ἐντραφεὶς τοῖς Πλάτωνος, ὥσπερ ἐκ μιᾶς ὥρμησαν ἀμφοτέροι παλαίστρας ἐπὶ τοὺς μεγίστους ἀγῶνας. ^[5]

Dio 1 3 καὶ τὸ μὲν ὅμοια πολλὰ καὶ ἀδελφὰ πράξαντας μαρτυρῆσαι τῷ καθηγεμόνι τῆς ἀρετῆς, ὅτι δεῖ φρονήσει καὶ δικαιοσύνῃ δύναμιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ τύχην συνελθεῖν, ἵνα κάλλος ἅμα καὶ μέγεθος αἱ πολιτικαὶ πράξεις λάβωσιν, οὐ θαυμαστόν ἐστιν.

Dio 1 4 ὥς γὰρ Ἱππόμαχος ὁ ἀλείπτης ἔλεγε τοὺς γεγυμνασμένους παρ' αὐτῷ κἂν κρέας ἐξ ἀγορᾶς ἰδὼν φέροντας ἐπιγνῶναι πόρρωθεν, οὕτω τὸν λόγον ἐστὶν εἰκὸς τῶν πεπαιδευμένων ὁμοίως ἔπεσθαι ταῖς πράξεσιν, ἐμμέλειάν τινα καὶ ῥυθμὸν ἐπιφέροντα μετὰ τοῦ πρέποντος. Αἱ δὲ τύχαι, τοῖς συμπτώμασι μᾶλλον ἢ ταῖς προαιρέσεσιν οὔσαι αἱ αὐταί, συνάγουσι τῶν ἀνδρῶν τοὺς βίους εἰς ὁμοιότητα. ^[5]

Dio 2 2 προανηρέθησαν γὰρ ἀμφοτέροι τοῦ τέλους, εἰς ὃ προὔθεντο τὰς πράξεις ἐκ πολλῶν καὶ μεγάλων ἀγώνων καταθέσθαι μὴ δυνηθέντες.

Dio 2 3 ὁ δὲ πάντων θαυμασιώτατον, ὅτι καὶ τὸ δαιμόνιον ἀμφοτέροις ὑπεδήλωσε τὴν τελευτήν, ὁμοίως ἐκατέρω φάσματος εἰς ὃψιν οὐκ εὐμενοῦς παραγενομένου.

Dio 2 4 καίτοι λόγος τίς ἐστι τῶν ἀναιρούντων τὰ τοιαῦτα, μηδενὶ ἂν νοῦν ἔχοντι προσπεσεῖν φάντασμα δαίμονος μηδ' εἴδωλον, ἀλλὰ παιδάρια καὶ γυναῖκα καὶ παραφόρους δι' ἀσθένειαν ἀνθρώπους ἔν τινι πλάνῳ ψυχῆς ἢ δυσκρασίᾳ σώματος γενομένους, δόξας ἐφέλκεσθαι κενὰς καὶ ἀλλοκότους, δαίμονα πονηρὸν ἐν αὐτοῖς [εἶναι] δεισιδαιμονίαν ἔχοντας. ^[5]

Dio 2 5 εἰ δὲ Δίων καὶ Βρούτος, ἄνδρες ἐμβριθεῖς καὶ φιλόσοφοι καὶ πρὸς οὐδὲν ἀκροσφαλεῖς οὐδ' εὐάλωτοι πάθος, οὕτως ὑπὸ φάσματος διετέθησαν, ὥστε καὶ φράσαι πρὸς ἐτέρους, οὐκ οἶδα μὴ τῶν πάνυ παλαιῶν τὸν ἀτοπώτατον ἀναγκασθῶμεν προσδέχεσθαι λόγον, ὥς τὰ φαῦλα δαιμόνια καὶ βάσκανα, προσφθοноῦντα τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι καὶ ταῖς πράξεσιν ἐνιστάμενα,

ταραχὰς καὶ φόβους ἐπάγει, σείοντα καὶ σφάλλοντα τὴν ἀρετὴν, ὡς μὴ διαμείναντες ἀπτῶτες ἐν τῷ καλῷ καὶ ἀκέραιοι βελτίονος ἐκείνων μοίρας μετὰ τὴν τελευτὴν τύχωσιν. ^[5]

Dio 2 7 Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰς ἄλλον ἀνακείσθω λόγον. ἐν τούτῳ δέ, δωδεκάτῳ τῶν παραλλήλων ὄντι βίων, τὸν τοῦ πρεσβυτέρου προεισαγάγωμεν. Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος εἰς τὴν ἀρχὴν καταστάς, εὐθὺς ἔγημε τὴν Ἑρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου θυγατέρα.

Dio 3 2 ταύτην, οὕτω τῆς τυραννίδος ἰδρυμένης βεβαίως, ἀποστάντες οἱ Συρακόσιοι δεινὰς καὶ παρανόμους ὕβρεις εἰς τὸ σῶμα καθύβρισαν, ἐφ' αἷς προήκατο τὸν βίον ἐκουσίως. Διονύσιος δὲ τὴν ἀρχὴν ἀναλαβὼν καὶ κρατυνόμενος, αὐθις ἄγεται δύο γυναῖκας ἅμα, τὴν μὲν ἐκ Λοκρῶν ὄνομα Δωρίδα, τὴν δ' ἐπιχώριον Ἀριστομάχην, θυγατέρα Ἰππαρίνου, πρωτεύσαντος ἀνδρὸς Συρακοσίων καὶ Διονυσίῳ συνάρξαντος, ὅτε πρῶτον αὐτοκράτωρ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἤρēθη στρατηγός.

Dio 3 4 λέγεται δ' ἡμέρᾳ μὲν ἀμφοτέρας ἀγαγέσθαι μιᾷ, καὶ μηδενὶ γενέσθαι φανερὸς ἀνθρώπων, ὁποτέρᾳ προτέρᾳ συνέλθοι, τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἴσον νέμων ἑαυτὸν διατελεῖν ἑκατέρᾳ, κοινῇ μὲν εἰθισμένων δειπνεῖν μετ' αὐτοῦ, παρὰ νύκτα δ' ἐν μέρει συναναπαυομένων.

Dio 3 5 καίτοι τῶν Συρακοσίων ἐβούλετο τὸ πλῆθος τὴν ἐγγενῇ πλέον ἔχειν τῆς ξένης ἀλλ' ὑπῆρχεν ἐκείνῃ προτέρᾳ τεκούσῃ τὸν πρεσβεύοντα τῆς Διονυσίου γενεᾶς υἱὸν [αὐτῇ] βοηθεῖν πρὸς τὸ γένος.

Dio 3 6 ἡ δ' Ἀριστομάχη πολὺν χρόνον ἅπαις συνώκει τῷ Διονυσίῳ, καίπερ σπουδάζοντι περὶ τὴν ἐκ ταύτης τέκνωσιν, ὅς γε καὶ τὴν μητέρα τῆς Λοκρίδος, αἰτιασάμενος καταφαρμακεύειν Ἀριστομάχην, ἀπέκτεινε. Ταύτης ἀδελφὸς ὢν ὁ Δίων, ἐν ἀρχῇ μὲν εἶχε τιμὴν ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς, ὕστερον δὲ τοῦ φρονεῖν διδοῦς πεῖραν ἤδη καθ' ἑαυτὸν ἡγαπᾶτο παρὰ τῷ τυράννῳ, καὶ πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλλοις εἶρητο τοῖς ταμίαις, ὅ τι ἂν αἰτῇ Δίων διδόναι, [δι]δόντας δὲ πρὸς αὐτὸν αὐθημερὸν φράζειν.

Dio 4 3 ὢν δὲ καὶ πρότερον ὑψηλὸς τῷ ἥθει καὶ μεγαλόφρων καὶ ἀνδρώδης, ἔτι μᾶλλον ἐπέδωκε πρὸς ταῦτα θεῖα τινὶ τύχῃ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν παραβαλόντος κατ' οὐδένα λογισμὸν ἀνθρώπινον· ἀλλὰ δαίμων τις ὡς ἔοικε, πόρρωθεν ἀρχὴν ἐλευθερίας [παρα]βαλλόμενος Συρακοσίοις καὶ τυραννίδος κατάλυσιν μηχανώμενος, ἐκόμισεν ἐξ Ἰταλίας εἰς Συρακούσας Πλάτωνα καὶ Δίωνα συνήγαγεν εἰς λόγους αὐτῶ, νέον μὲν ὄντα κομιδῇ, πολὺ δ' εὐμαθέστατον ἀπάντων τῶν Πλάτωνι συγγεγονότων καὶ ὀξύτατον ὑπακοῦσαι πρὸς ἀρετὴν, ὡς αὐτὸς γέγραφε Πλάτων (ερ.

Dio 4 6 7, 327a) καὶ τὰ πράγματα μαρτυρεῖ. τραφεῖς γὰρ ἐν ἥθεσιν ὑπὸ τυράννῳ ταπεινοῖς, καὶ βίου μὲν ἀνίσου καὶ καταφόβου, θεραπείας δὲ νεοπλούτου καὶ τρυφῆς ἀπειροκάλου καὶ διαίτης ἐν ἡδοναῖς καὶ πλεονεξίαις τιθεμένης τὸ καλὸν ἐθὰς καὶ μεστὸς γενόμενος, ὡς πρῶτον ἐγεύσατο λόγου καὶ φιλοσοφίας ἡγεμονικῆς πρὸς ἀρετὴν, ἀνεφλέχθη τὴν ψυχὴν ταχύ, καὶ τῇ περὶ αὐτὸν εὐπαθείᾳ τῶν καλῶν ἀκάκως πάνυ καὶ νεωτερικῶς προσδοκήσας ὑπὸ τῶν αὐτῶν λόγων ὅμοια πείσεσθαι Διονύσιον, ἐσπούδασε καὶ διεπράξατο ποιησάμενον σχολὴν αὐτὸν ἐντυχεῖν Πλάτωνι καὶ ἀκοῦσαι. ^[5]

Dio 5 1 Γενομένης δὲ τῆς συνουσίας αὐτοῖς τὸ μὲν ὅλον περὶ [ἀνδρὸς] ἀρετῆς, πλείστων δὲ περὶ ἀνδρείας διαπορηθέντων, ὡς πάντα μᾶλλον ὁ Πλάτων ἢ τοὺς τυράννους ἀπέφαιναν ἀνδρείους, ἐκ δὲ τούτου τραπόμενος περὶ δικαιοσύνης ἐδίδασκεν, ὡς μακάριος μὲν ὁ τῶν δικαίων, ἄθλιος δ' ὁ τῶν ἀδίκων βίος, οὕτε τοὺς λόγους ἔφερεν ὁ τύραννος, ὥσπερ ἐξελεγχόμενος, ἤχθετό τε τοῖς παροῦσι θαυμαστῶς ἀποδεχομένοις τὸν ἄνδρα καὶ κηλουμένοις ὑπὸ τῶν λεγομένων.

Dio 5 3 τέλος δὲ θυμωθεὶς καὶ παροξυνθεὶς, ἠρώτησεν αὐτόν, ὅ τι δὴ βουλόμενος εἰς Σικελίαν παραγένοιτο.

Dio 5 4

τοῦ δὲ φήσαντος ἀγαθὸν ἄνδρα ζητεῖν, ὑπολαβὼν ἐκεῖνος „ἀλλὰ νῆ τοὺς θεοὺς“ εἶπε „καὶ φαίνη μήπω τοιοῦτον εὐρηκώς.

Dio 5 5 “ οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Δίωνα τοῦτ’ <οὔπω> τέλος ὥοντο τῆς ὀργῆς γεγονέναι, καὶ τὸν Πλάτωνα σπεύδοντες συνεξέπεμπον ἐπὶ τριήρους, ἣ Πόλλιν ἐκόμιζεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Σπαρτιάτην. ὁ δὲ Διονύσιος κρύφα τοῦ Πόλλιδος ἐποιήσατο δέησιν, μάλιστα μὲν ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα κατὰ πλοῦν, εἰ δὲ μή, πάντως ἀποδόσθαι· βλαβήσεσθαι γὰρ οὐδέν, ἀλλ’ εὐδαιμονήσῃν ὁμοίως δίκαιον ὄντα, κἂν δοῦλος γένηται.

Dio 5 7 διὸ καὶ λέγεται Πόλλις εἰς Αἴγιναν φέρων ἀποδόσθαι Πλάτωνα, πολέμου πρὸς Ἀθηναίους ὄντος αὐτοῖς καὶ ψηφίσματος ὅπως ὁ ληφθεὶς Ἀθηναίων ἐν Αἰγίνῃ πιπράσκηται. Οὐ μὴν ὁ γε Δίων ἔλαττον εἶχε παρὰ τῷ Διονυσίῳ τιμῆς ἢ πίστεως, ἀλλὰ πρεσβείας τε τὰς μεγίστας διώκει, πεμπόμενος πρὸς Καρχηδονίους, ἐθαυμάσθη τε διαφερόντως, καὶ τὴν παρρησίαν ἔφερεν αὐτοῦ μόνου σχεδόν, ἀδεῶς λέγοντος τὸ παριστάμενον, ὡς καὶ τὴν περὶ Γέλωνος ἐπίπληξιν.

Dio 5 9 χλευαζομένης γὰρ ὡς ἔοικε τῆς Γέλωνος ἀρχῆς, αὐτόν τε τὸν Γέλωνα τοῦ Διονυσίου γέλωτα τῆς Σικελίας γεγονέναι φήσαντος, οἱ μὲν ἄλλοι τὸ σκῶμμα προσεποιοῦντο θαυμάζειν, ὁ δὲ Δίων δυσχεράνας „καὶ μὴν“ ἔφη „σὺ τυραννεῖς διὰ Γέλωνα πιστευθεῖς· διὰ σὲ δ’ οὐδεὶς ἕτερος πιστευθήσεται.

Dio 5 10 “ τῷ γὰρ ὄντι φαίνεται κάλλιστον μὲν Γέλων ἐπιδειξάμενος θέαμα μοναρχουμένην πόλιν, αἵσχιστον δὲ Διονύσιος. ὄντων δὲ Διονυσίῳ παίδων τριῶν μὲν ἐκ τῆς Λοκρίδος, τεττάρων δ’ ἐξ Ἀριστομάχης, ὧν δύο ἦσαν θυγατέρες, Σωφροσύνη καὶ Ἀρετή, Σωφροσύνην μὲν Διονυσίῳ τῷ υἱῷ συνώκισεν, Ἀρετὴν δὲ Θεαρίδῃ τῷ ἀδελφῷ.

Dio 6 1 τελευτήσαντος δὲ τοῦ [ἀδελφοῦ] Θεαρίδου, Δίων ἔλαβε τὴν Ἀρετὴν, ἀδελφιδῆν οὖσαν. Ἐπεὶ δὲ νοσῶν ἔδοξεν ὁ Διονύσιος ἀβιώτως ἔχειν, ἐπεχείρησεν αὐτῷ διαλέγεσθαι περὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀριστομάχης τέκνων ὁ Δίων, οἱ δ’ ἰατροὶ τῷ μέλλοντι τὴν ἀρχὴν διαδέχεσθαι χαριζόμενοι, καιρὸν οὐ παρέσχον· ὡς δὲ Τίμαιός φησι (FGrH 566 F 109), καὶ φάρμακον ὑπνωτικὸν αἰτοῦντι δόντες, ἀφείλοντο τὴν αἴσθησιν αὐτοῦ, θανάτῳ συνάψαντες τὸν ὕπνον. ^[5]

Dio 6 4 οὐ μὴν ἀλλὰ συλλόγου πρώτου τῶν φίλων γενομένου παρὰ τὸν νέον Διονύσιον, οὕτω διελέχθη περὶ τῶν συμφερόντων πρὸς τὸν καιρὸν ὁ Δίων, ὥστε τοὺς ἄλλους ἅπαντας τῇ μὲν φρονήσει παῖδας ἀποδεῖξαι, τῇ δὲ παρρησίᾳ δούλους τῆς τυραννίδος, ἀγεννώς καὶ περιφόβως τὰ πολλὰ πρὸς χάριν τῷ μειρακίῳ συμβουλευοντας.

Dio 6 5 μάλιστα δ’ αὐτοὺς ἐξέπληξε, τὸν ἀπὸ Καρχηδόνας κίνδυνον ἐπικρεμάμενον τῇ ἀρχῇ δεδοικότας, ὑποσχόμενος, εἰ μὲν εἰρήνης δέοιτο Διονύσιος, πλεύσας εὐθύς εἰς Λιβύην ὡς ἄριστα διαθήσεσθαι τὸν πόλεμον· εἰ δὲ πολεμεῖν προθυμοῖτο, θρέψειν αὐτὸς ἰδίῳις τέλεσι καὶ παρέξειν εἰς τὸν πόλεμον αὐτῷ πεντήκοντα τριήρεις πλεύσας. Ὁ μὲν οὖν Διονύσιος ὑπερφυῶς τὴν μεγαλοψυχίαν ἐθαύμασε καὶ τὴν προθυμίαν ἡγάπησεν· οἱ δ’ ἐλέγχεσθαι τῇ λαμπρότητι καὶ ταπεινοῦσθαι τῇ δυνάμει τοῦ Δίωνος οἰόμενοι, ταύτην εὐθύς ἀρχὴν λαβόντες οὐδεμιᾶς ἐφείδοντο φωνῆς, ἥ τὸ μειράκιον ἐξαγριαίνειν ἔμελλον πρὸς αὐτόν, ὡς ὑπερχόμενον διὰ τῆς θαλάττης τυραννίδα καὶ περισπῶντα ταῖς ναυσὶ τὴν δύναμιν εἰς τοὺς Ἀριστομάχης παῖδας, ἀδελφιδοῦς ὄντας αὐτῷ. ^[5]

Dio 7 3 φανερώταται δὲ καὶ μέγισται τῶν εἰς φθόνον καὶ μῖσος αἰτιῶν ὑπῆρχον ἢ τοῦ βίου διαφορὰ καὶ τὸ τῆς διαίτης ἁμεικτον.

Dio 7 4 οἱ μὲν γὰρ εὐθύς ἐξ ἀρχῆς νέου τυράννου καὶ τεθραμμένου φαύλως ὁμιλίαν καὶ συνήθειαν ἡδοναῖς καὶ κολακείαις καταλαμβάνοντες, αἰεὶ τινὰς ἔρωτας καὶ διατριβὰς ἐμηχανῶντο ῥεμβώδεις περὶ πότους καὶ γυναικας καὶ παιδιὰς ἐτέρας ἀσχήμονας, ὅφ’ ὧν ἡ τυραννὶς ὥσπερ σίδηρος μαλασσομένη, τοῖς μὲν ἀρχομένοις ἐφάνη φιλάνθρωπος καὶ τὸ λίαν ἀπάνθρωπον

ὕπανῃκεν, οὐκ ἐπεικεία τινὶ μᾶλλον ἢ ῥαθυμίας τοῦ κρατοῦντος ἀμβλυνομένη· ἐκ δὲ τούτου προιοῦσα καὶ νεμομένη κατὰ μικρὸν ἢ περὶ τὸ μειράκιον ἄνεσις τοὺς ἀδαμαντίνους δεσμοὺς ἐκείνους, οἷς ὁ πρεσβύτερος Διονύσιος ἔφη δεδεμένην ἀπολείπειν τὴν μοναρχίαν, ἐξέτηξε καὶ διέφθειρεν.

Dio 7 7 ἡμέρας γὰρ ὥς φασι νενήκοντα συνεχῶς ἔπινεν ἀρξάμενος, καὶ τὴν αὐλὴν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ, σπουδαίοις ἀνδράσι καὶ λόγοις ἄβατον καὶ ἀνείσοδον οὔσαν, μέθαι καὶ σκώμματα καὶ ψαλμοὶ καὶ ὀρχήσεις καὶ βωμολοχίαι κατεῖχον. Ἦν οὖν ὡς εἰκὸς ὁ Δίων ἐπαχθῆς, εἰς οὐδὲν ἡδὺ καὶ νεωτερικὸν ἐνδιδοὺς ἑαυτόν.

Dio 8 1 διὸ καὶ πιθανὰ κακιῶν προσρήματα ταῖς ἀρεταῖς ἐπιφέροντες αὐτοῦ διέβαλλον, ὑπεροψίαν τὴν σεμνότητα καὶ τὴν παρρησίαν αὐθάδειαν ἀποκαλοῦντες, καὶ νοθετῶν κατηγορεῖν ἐδόκει, καὶ μὴ συνεξαμαρτάνων καταφρονεῖν.

Dio 8 2 ἀμέλει δὲ καὶ φύσει τινὰ τὸ ἦθος ὄγκον εἶχεν αὐτοῦ καὶ τραχύτητα δυσπρόσοδον ἐντεύξει καὶ δυσζύμβολον.

Dio 8 3 οὐ γὰρ μόνον ἀνδρὶ νέῳ καὶ διατεθρυμμένῳ τὰ ὦτα κολακείαις ἄχαρις ἦν συγγενέσθαι καὶ προσάντης, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν πάνυ χρωμένων αὐτῷ καὶ τὴν ἀπλότητα καὶ τὸ γενναῖον ἀγαπώντων τοῦ τρόπου κατεμέμφοντο τῆς ὁμιλίας, ὡς ἀγροικότερον καὶ βαρύτερον πολιτικῶν χρειῶν τοῖς δεομένοις συναλλάσσοντα. ^[5]

Dio 8 4 περὶ ὧν καὶ Πλάτων ὕστερον ὥσπερ ἀποθεσπίζων ἔγραψε πρὸς αὐτόν (ep. 4, 321b), ἐξευλαβεῖσθαι τὴν αὐθάδειαν, ὡς ἐρημίᾳ συνοικοῦσαν.

Dio 8 5 οὐ μὴν ἀλλὰ τότε πλείστου δοκῶν ἄξιος ὑπάρχειν διὰ τὰ πράγματα, καὶ μόνος ἢ μάλιστα τὴν τυραννίδα σαλεύουσιν ἂν ὀρθοῦν καὶ διαφυλάττειν, ἐγίνωσκεν οὐ πρὸς χάριν ἀλλ' ἄκοντος ὑπὸ χρείας τοῦ τυράννου πρῶτος ὢν καὶ μέγιστος. Αἰτίαν δὲ τούτου τὴν ἀπαιδευσίαν εἶναι νομίζων, ἐμβαλεῖν αὐτὸν εἰς διατριβὰς ἐλευθερίους ἐφιλοτιμεῖτο καὶ γεῦσαι λόγων καὶ μαθημάτων ἡθοποιῶν, ὡς ἀρετὴν τε παύσαιτο δεδιὼς καὶ τοῖς καλοῖς χαίρειν ἐθισθεῖν.

Dio 9 2 φύσει γὰρ οὐ γέγονει τῶν φαυλοτάτων τυράννων ὁ Διονύσιος, ἀλλ' ὁ πατὴρ δεδοικώς, μὴ φρονήματος μεταλαβὼν καὶ συγγενόμενος νοῦν ἔχουσιν ἀνθρώποις ἐπιβουλεύσειεν αὐτῷ καὶ παρέλοιτο τὴν ἀρχήν, ἐφρούρει κατὰ κλειστον οἶκοι, δι' ἐρημίαν ὁμιλίας ἐτέρας καὶ ἀπειρίᾳ πραγμάτων ὥς φασι ἀμάξια καὶ λυχνίας καὶ δίφρους ξυλίνους καὶ τραπέζας τεκταινόμενον. Οὕτω γὰρ ἦν ἄπιστος καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους ὑποπτος καὶ προβεβλημένος διὰ φόβον ὁ πρεσβύτερος Διονύσιος, ὥστε μὴδὲ τῆς κεφαλῆς τὰς τρίχας ἀφελεῖν κουρικαῖς μαχαίραις, ἀλλὰ τῶν πλαστῶν τις ἐπιφοιτῶν ἄνθρακι τὴν κόμην περιέκαιεν. ^[5]

Dio 9 4 εἰσῆει δὲ πρὸς αὐτόν εἰς τὸ δωμάτιον οὗτ' ἀδελφὸς οὗθ' υἱὸς ὡς ἔτυχεν ἡμφιεσμένος, ἀλλ' ἔδει πρὶν εἰσελθεῖν ἀποδύντα τὴν ἑαυτοῦ στολὴν ἕκαστον ἐτέραν ἀναλαβεῖν, ὁραθέντα γυμνὸν ὑπὸ τῶν φυλαττόντων.

Dio 9 5 ἐπεὶ δὲ Λεπτίνης ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ ποτε χωρίου φύσιν ἐξηγούμενος, λαβὼν λόγχην παρά τινος τῶν δορυφόρων, ὑπέγραψε τὸν τόπον, ἐκείνῳ μὲν ἰσχυρῶς ἐχαλέπηνε, τὸν δὲ δόντα τὴν λόγχην ἀπέκτεινεν.

Dio 9 6 ἔλεγε δὲ τοὺς φίλους φυλάττεσθαι, νοῦν ἔχοντας εἰδὼς καὶ βουλομένους μᾶλλον τυραννεῖν ἢ τυραννεῖσθαι.

Dio 9 7 καὶ Μαρσύαν δὲ τινὰ τῶν προηγμένων ὑπ' αὐτοῦ καὶ τεταγμένων ἐφ' ἡγεμονίας ἀνείλε, δόξαντα κατὰ τοὺς ὕπνους σφάττειν αὐτόν, ὡς ἀπ' ἐννοίας μεθημερινῆς καὶ διαλογισμοῦ τῆς ὄψεως ταύτης εἰς τὸν ὕπνον αὐτῷ παραγενομένης.

Dio 9 8

ὁ μὲν δὴ Πλάτωνι θυμωθεὶς, ὅτι μὴ πάντων αὐτὸν ἀνθρώπων ἀνδρειότατον [ὄντα] ἀπέφηνεν, οὕτω περίφοβον καὶ τοσούτων ὑπὸ δειλίας κακῶν μεστήν εἶχε τὴν ψυχὴν. Τὸν δ' υἱὸν αὐτοῦ καθάπερ εἴρηται διαλελωβημένον ἀπαιδευσίᾳ καὶ συντετριμμένον τὸ ἦθος ὁ Δίων ὁρῶν, παρεκάλει πρὸς παιδείαν τραπέσθαι καὶ δεηθῆναι τοῦ πρώτου τῶν φιλοσόφων πᾶσαν δέξιν, ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν, ἐλθόντι δὲ παρασχεῖν αὐτόν, ὅπως διακοσμηθεὶς τὸ ἦθος εἰς ἀρετὴν λόγῳ, καὶ πρὸς τὸ θεϊότατον ἀφομοιωθεὶς παράδειγμα τῶν ὄντων καὶ κάλλιστον, ᾧ τὸ πᾶν ἡγουμένῳ πειθόμενον ἐξ ἀκοσμίας κόσμος ἐστί, πολλὴν μὲν εὐδαιμονίαν ἑαυτῷ μηχανήσεται, πολλὴν δὲ τοῖς πολίταις, ὅσα νῦν ἐν ἀθυμίᾳ διοικοῦσι πρὸς ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς, ταῦτα σωφροσύνη καὶ δικαιοσύνη μετ' εὐμενείας πατρονομουμένοις παρασχών, καὶ γενόμενος βασιλεὺς ἐκ τυράννου.

Dio 10 4 τοὺς γὰρ ἀδελφούς, δεσμοὺς οὐχ, ὥσπερ ὁ πατήρ ἔλεγεν αὐτοῦ, φόβον καὶ βίαν καὶ νεῶν πλῆθος εἶναι καὶ βαρβάρων μυριάδων φυλακὴν, εὐνοίαν δὲ καὶ προθυμίαν καὶ χάριν ἐγγενομένην ὑπ' ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης, ἃ καίπερ ὄντα μαλακώτερα τῶν συντόνων καὶ σκληρῶν ἐκείνων, ἰσχυρότερα πρὸς διαμονὴν ἡγεμονίας ὑπάρχειν. χωρὶς δὲ τούτων ἀφιλότιμον εἶναι καὶ ἄζηλον τὸν ἄρχοντα, τὸ μὲν σῶμα [τι] περιττῶς ἀμπεχόμενον, καὶ τῇ περὶ τὴν οἴκῃ ἀβρότῃ καὶ κατασκευῇ λαμπρυνόμενον, ὁμιλίᾳ δὲ καὶ λόγῳ μὴδὲν ὄντα τοῦ προστυχόντος σεμνότερον, μὴδὲ τῆς ψυχῆς τὸ βασίλειον ἀξιοῦντα κεκοσμημένον ἔχειν βασιλικῶς καὶ πρεπόντως. ^[5]

Dio 11 1 Ταῦτα πολλάκις τοῦ Δίωνος παραινούντος, καὶ τῶν λόγων τοῦ Πλάτωνος ἔστιν οὐστίνας ὑποσπείροντος, ἔσχεν ἔρωσιν τὸν Διονύσιον ὁξὺς καὶ περιμανῆς τῶν τε λόγων καὶ τῆς συνουσίας τοῦ Πλάτωνος.

Dio 11 2 εὐθύς οὖν Ἀθήναζε πολλὰ μὲν ἐφοῖτα γράμματα παρὰ τοῦ Διονυσίου, πολλὰ δ' ἐπισκῆψεις παρὰ τοῦ Δίωνος, ἄλλαι δ' ἐξ Ἰταλίας παρὰ τῶν Πυθαγορικῶν, διακελευομένων παραγενέσθαι καὶ νέας ψυχῆς ἐξουσίᾳ μεγάλῃ καὶ δυνάμει παραφερομένης ἐπιλαβέσθαι καὶ κατασχεῖν ἐμβριθεστέροις λογισμοῖς. ^[5]

Dio 11 3 Πλάτων μὲν οὖν, ὡς φησιν αὐτός (ep. 7, 328c), ἑαυτὸν αἰσχυνθεὶς μάλιστα, μὴ δόξειεν ἐν λόγοις εἶναι <τις> μόνον, ἔργου δ' ἐκὼν οὐδενὸς ἂν ἄψασθαι, καὶ προσδοκῆσας δι' ἐνὸς ἀνδρὸς ὥσπερ ἡγεμονικοῦ μέρους ἐκκαθαρθέντος ὅλην ἰατρεύσειν Σικελίαν νοσοῦσαν, ὑπήκουσεν. Οἱ δὲ τῷ Δίῳ πολεμοῦντες, φοβούμενοι τὴν τοῦ Διονυσίου μεταβολήν, ἔπεισαν αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυγῆς μεταπέμπεσθαι Φίλιστον, ἄνδρα καὶ πεπαιδευμένον περὶ λόγους καὶ τυραννικῶν ἡθῶν ἐμπειρότατον, ὡς ἀντίταγμα πρὸς Πλάτωνα καὶ φιλοσοφίαν ἐκείνον ἔχοντες.

Dio 11 5 ὁ γὰρ δὴ Φίλιστος ἐξ ἀρχῆς τε τῇ τυραννίδι καθισταμένη προθυμότερον ἑαυτὸν παρέσχε, καὶ τὴν ἄκραν διεφύλαξε φρουραρχῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον. ἦν δὲ λόγος ὡς καὶ τῇ μητρὶ πλησιάζει τοῦ πρεσβυτέρου Διονυσίου, τοῦ τυράννου μὴ παντάπασιν ἀγνοοῦντος.

Dio 11 6 ἐπεὶ δὲ Λεπτίνης, ἐκ γυναικὸς ἣν διαφθείρας ἐτέρῳ συνοικοῦσαν ἔσχε γενομένων αὐτῷ δυοῖν θυγατέρων, τὴν ἐτέραν ἔδωκε Φιλίστῳ, μὴδὲ φράσας πρὸς Διονύσιον, ὀργισθεὶς ἐκεῖνος τὴν μὲν γυναῖκα [τοῦ Λεπτίνου] δῆσας ἐν πέδαις καθεῖρξε, τὸν δὲ Φίλιστον ἐξήλασε Σικελίας, φυγόντα παρὰ ξένους τινὰς εἰς τὸν Ἀδρίαν, ὅπου καὶ δοκεῖ τὰ πλεῖστα συνθεῖναι τῆς ἱστορίας σχολάζων. ^[5]

Dio 11 7 οὐ γὰρ ἐπανῆλθε τοῦ πρεσβυτέρου ζώντος, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτήν, ὥσπερ εἴρηται, κατήγαγεν αὐτὸν ὁ πρὸς Δίωνα τῶν ἄλλων φθόνος, ὡς αὐτοῖς τε μᾶλλον ἐπιτήδειον ὄντα καὶ τῇ τυραννίδι βεβαιότερον. Οὗτος μὲν οὖν εὐθύς κατελθὼν διεπεφύκει τῆς τυραννίδος· τῷ δὲ

- Δίωνοι καὶ παρ' ἄλλων ἐτύγχανον οὖσαι διαβολαὶ καὶ κατηγορίαι πρὸς τὸν τύραννον, ὡς διειλεγμένῳ περὶ καταλύσεως τῆς ἀρχῆς πρὸς τε Θεοδότην καὶ πρὸς Ἡρακλείδην.
- Dio 12 2 ἥλπιζε μὲν γὰρ ὡς ἔοικε διὰ Πλάτωνος παραγενομένου τὸ δεσποτικὸν καὶ λίαν ἄκρατον ἀφελὼν τῆς τυραννίδος, ἐμμελῆ τινα καὶ νόμιμον ἄρχοντα τὸν Διονύσιον καταστήσειν· εἰ δ' ἀντιβαίνοι καὶ μὴ μαλάσσοιτο, καταλύσας ἐκείνον ἐγνώκει τὴν πολιτείαν ἀποδιδόναι Συρακοσίοις, οὐκ ἐπαινῶν μὲν δημοκρατίαν, πάντως δὲ βελτίῳ τυραννίδος ἡγούμενος τοῖς διαμαρτάνουσιν ὑγιαίνουσης ἀριστοκρατίας.
- Dio 13 1 Ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει τῶν πραγμάτων ὄντων, Πλάτων εἰς Σικελίαν ἀφικόμενος περὶ μὲν τὰς πρώτας ἀπαντήσεις θαυμαστῆς ἐτύγχανε φιλοφροσύνης καὶ τιμῆς.
- Dio 13 2 καὶ γὰρ ἄρμα τῶν βασιλικῶν αὐτῷ παρέστη κεκοσμημένον διαπρεπῶς ἀποβάντι τῆς τριήρους, καὶ θυσίαν ἔθυσεν ὁ τύραννος ὡς εὐτυχήματος μεγάλου τῇ ἀρχῇ προσγεγονότος.
- Dio 13 3 αἰδῶς δὲ συμποσίων καὶ σχηματισμὸς αὐλῆς καὶ πράττης αὐτοῦ τοῦ τυράννου περὶ ἕκαστα τῶν χρηματιζομένων θαυμαστὰς ἐνέδωκεν ἐλπίδας μεταβολῆς τοῖς πολίταις.
- Dio 13 4 φορὰ δέ τις ἦν ἐπὶ λόγους καὶ φιλοσοφίαν ἀπάντων, καὶ τὸ τυραννεῖον ὥς φασι κονιορτὸς ὑπὸ πλήθους τῶν γεωμετρούντων κατεῖχεν. ἡμερῶν δ' ὀλίγων διαγενομένων θυσία μὲν ἦν πάτριος ἐν τοῖς τυραννείοις· τοῦ δὲ κήρυκος ὥσπερ εἰώθει κατευξαμένου διαμένειν τὴν τυραννίδα ἀσάλευτον πολλοὺς χρόνους, ὁ Διονύσιος λέγεται παρεστὼς „οὐ παύσῃ“ φάναι „καταρῶμενος ἡμῖν;“ τοῦτο κομιδῇ τοὺς περὶ τὸν Φίλιστον ἐλύπησεν, ἄμαχόν τινα τοῦ Πλάτωνος ἡγουμένους ἔσεσθαι χρόνῳ καὶ συνηθείᾳ τὴν δύναμιν, εἰ νῦν ἐκ συνουσίας ὀλίγης ἡλλοίωκεν οὕτω καὶ μεταβέβληκε τὴν γνώμην τὸ μειράκιον.
- Dio 14 1 Οὐκέτ' οὖν καθ' ἓνα καὶ λαθραίως, ἀλλὰ πάντες ἀναφανδὸν ἐλοιδόρουν τὸν Δίωνα, λέγοντες ὡς οὐ λέληθε κατεπάδων καὶ καταφαρμάσσων τῷ Πλάτωνος λόγῳ Διονύσιον, ὅπως ἀφέντος ἐκουσίως αὐτοῦ καὶ προεμένου τὴν ἀρχὴν ὑπολαβὼν εἰς τοὺς Ἀριστομάχης περιστήρη παῖδας, ὧν θεῖός ἐστιν.
- Dio 14 2 ἔνιοι δὲ προσεποιοῦντο δυσχεραίνειν, εἰ πρότερον μὲν Ἀθηναῖοι ναυτικάς καὶ πεζικάς δυνάμεις μεγάλαις δεῦρο πλεύσαντες ἀπώλοντο καὶ διεφθάρησαν πρότερον ἢ λαβεῖν Συρακούσας, νυνὶ δὲ δι' ἑνὸς σοφιστοῦ καταλύσουσι τὴν Διονυσίου τυραννίδα, συμπείσαντες αὐτὸν ἐκ τῶν μυρίων δορυφόρων ἀποδράντα, καὶ καταλιπόντα τὰς τετρακοσίας τριήρεις καὶ τοὺς μυρίους ἵππεῖς καὶ τοὺς πολλάκις τοσοῦτους ὀπλίτας, ἐν Ἀκαδημείᾳ τὸ σιωπώμενον ἀγαθὸν ζητεῖν καὶ διὰ γεωμετρίας εὐδαίμονα γενέσθαι, τὴν ἐν ἀρχῇ καὶ χρήμασι καὶ τρυφαῖς εὐδαιμονίαν Δίῳ καὶ τοῖς Δίῳ ἀδελφιδοῖς προέμενον. ^[5]
- Dio 14 4 Ἐκ τούτων ὑποψίας πρῶτον, εἶτα καὶ φανερωτέρας ὀργῆς καὶ διαφορᾶς γενομένης, ἐκομίσθη τις ἐπιστολὴ κρύφα πρὸς Διονύσιον, ἣν ἐγεγράφει Δίων πρὸς τοὺς Καρχηδονίων ἐπιμελητάς, κελεύων ὅταν Διονυσίῳ περὶ τῆς εἰρήνης διαλέγωνται, μὴ χωρὶς αὐτοῦ ποιήσασθαι τὴν ἔντευξιν, ὡς πάντα θησομένους ἀμεταπτῶτως δι' αὐτοῦ.
- Dio 14 5 ταύτην ἀναγνοὺς Διονύσιος Φιλίστῳ καὶ μετ' ἐκείνου βουλευσάμενος, ὡς φησι Τίμαιος (FGrH 566 F 113), ὑπῆλθε τὸν Δίωνα πεπλασμέναις διαλύσεσι· καὶ μέτρια σκηψάμενος διαλλάττεσθαι τε φήσας μόνον τ' ἀπαγαγὼν ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔδειξε τὴν ἐπιστολὴν καὶ κατηγόρησεν ὡς συνισταμένου μετὰ Καρχηδονίων ἐπ' αὐτόν.
- Dio 14 7 ἀπολογεῖσθαι δὲ βουλομένου τοῦ Δίῳ οὐκ ἀνασχόμενος, ἀλλ' εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐνθήμενος εἰς ἀκάτιον, προσέταξε τοῖς ναύταις κομίζοντας αὐτὸν ἐκθεῖναι περὶ τὴν Ἰταλίαν. Γενομένου δὲ τούτου καὶ φανέντος ὡμοῦ τοῖς ἀνθρώποις, τὴν μὲν οἰκίαν τοῦ τυράννου πένθος εἶχε διὰ τὰς γυναῖκας, ἡ δὲ πόλις ἢ τῶν Συρακοσίων ἐπῆρτο, πράγματα νεώτερα καὶ μεταβολὴν

προσδεχομένη ταχεῖαν ἐκ τοῦ περὶ Δίωνα θορύβου καὶ τῆς πρὸς τὸν τύραννον ἀπιστίας τῶν ἄλλων.

Dio 15 2 ἃ δὴ συνορῶν ὁ Διονύσιος καὶ δεδοικώς, τοὺς μὲν φίλους παρεμυθεῖτο καὶ τὰς γυναῖκας, ὡς οὐ φυγῆς, ἀλλ' ἀποδημίας τῷ Δίῳ γεγεννημένης, ὡς μὴ τι χεῖρον ὀργῇ πρὸς τὴν αὐθάδειαν αὐτοῦ παρόντος ἁμαρτεῖν βιασθεῖη· δύο δὲ ναῦς παραδοὺς τοῖς Δίῳ οἰκείοις ἐκέλευσεν ἐνθεμένους ὅσα βούλονται τῶν ἐκείνου χρήματα καὶ θεράποντας ἀπάγειν πρὸς αὐτὸν εἰς Πελοπόννησον.

Dio 15 4 ἦν δ' οὐσία μεγάλη τῷ Δίῳ καὶ σχεδόν τι τυραννικὴ πομπή καὶ κατασκευὴ περὶ τὴν δίαιταν, ἦν οἱ φίλοι συλλαβόντες ἐκόμιζον.

Dio 15 5 ἄλλα δ' ἐπέμετο πολλὰ παρὰ τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἐταίρων, ὥστε χρημάτων ἔνεκα καὶ πλούτου λαμπρὸν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι, καὶ διαφανῆναι τῇ τοῦ φυγάδος εὐπορίᾳ τὴν τῆς τυραννίδος δύναμιν. Πλάτωνα δὲ Διονύσιος εὐθύς μὲν εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετέστησεν, ἔντιμον αὐτῷ σχήματι ξενίας φιλανθρώπου φρουρὰν μηχανησάμενος, ὡς μὴ συμπλέοι Δίῳ μάρτυς ὢν ἡδίκητο.

Dio 16 2 χρόνῳ δὲ καὶ συνδιαιτήσῃ, καθάπερ ψαῦσιν ἀνθρώπου θηρίον ἐθισθεὶς ὑπομένειν [τε] τὴν <θ> ὁμιλίαν αὐτοῦ καὶ τὸν λόγον, ἡράσθη τυραννικὸν ἔρωτα, μόνος ἀξιῶν ὑπὸ Πλάτωνος ἀντερᾶσθαι καὶ θαυμάζεσθαι μάλιστα πάντων, ἔτοιμος ὢν ἐπιτρέπειν τὰ πράγματα καὶ τὴν τυραννίδα μὴ προτιμῶντι τὴν πρὸς Δίῳ φιλίαν τῆς πρὸς αὐτόν. ^[5]

Dio 16 3 ἦν οὖν τῷ Πλάτῳ συμφορὰ τὸ πάθος αὐτοῦ τοῦτο, μαινομένου καθάπερ οἱ δυσέρωτες ὑπὸ ζηλοτυπίας καὶ πολλὰς μὲν ὀργὰς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὰς δὲ διαλλαγὰς καὶ δεήσεις ποιουμένου πρὸς αὐτόν, ἀκροᾶσθαι δὲ τῶν λόγων καὶ κοινωνεῖν τῆς περὶ φιλοσοφίαν πραγματείας σπουδάζοντος μὲν ὑπερφυῶς, αἰδουμένου δὲ τοὺς ἀποτρέποντας ὡς διαφθαρησομένου. ^[5]

Dio 16 4 ἐν τούτῳ δὲ πολέμου τινὸς ἐμπεσόντος, ἀποπέμπει τὸν Πλάτωνα, συνθέμενος εἰς ὥραν ἔτους μεταπέμψασθαι Δίῳ.

Dio 16 5 καὶ τοῦτο μὲν εὐθύς ἐψεύσατο, τὰς δὲ προσόδους τῶν κτημάτων ἀπέπεμψεν αὐτῷ, ἀξιῶν Πλάτωνα συγγνῶναι περὶ τοῦ χρόνου διὰ τὸν πόλεμον· εἰρήνης γὰρ γενομένης τάχιστα μεταπέμψεσθαι τὸν Δίῳ, καὶ ἀξιοῦν αὐτόν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ μηδὲν νεωτερίζειν μηδὲ βλασφημεῖν κατ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς Ἑλληνας.

Dio 17 1 Ταῦτ' ἐπειρᾶτο ποιεῖν Πλάτων, καὶ Δίῳ τρέψας ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐν Ἀκαδημαίᾳ συνεῖχεν.

Dio 17 2 ὥκει μὲν οὖν ἐν ἄστει παρὰ Καλλίππῳ τινὶ τῶν γνωρίμων, ἀγρὸν δὲ διαγωγῆς χάριν ἐκτήσατο, καὶ τοῦτον ὕστερον εἰς Σικελίαν πλέων Σπευσίππῳ δωρεὰν ἔδωκεν· ᾧ μάλιστα τῶν Ἀθήνησι φίλων ἐχρῆτο καὶ συνδιητάτο, βουλομένου τοῦ Πλάτωνος ὁμιλίᾳ χάριν ἐχούσῃ καὶ παιδιᾷ ἐμμελοῦς κατὰ καιρὸν ἀπτομένη κεραννύμενον ἐφηδύνεσθαι τοῦ Δίῳ τὸ ἦθος.

Dio 17 4 τοιοῦτος δὲ τις ὁ Σπεύσιππος ἦν· ἥ καὶ 'σκῶψαι ἀγαθόν' αὐτόν ἐν τοῖς Σίλλοις ὁ Τίμων προσηγόρευσεν (fg. 13 W.). αὐτῷ δὲ Πλάτῳ χορηγοῦντι παίδων χορῷ τὸν τε χορὸν ἥσκησεν ὁ Δίῳ, καὶ τὸ δαπάνημα πᾶν ἐτέλεσε παρ' ἑαυτοῦ, συγχωροῦντος τοῦ Πλάτωνος τὴν τοιαύτην φιλοτιμίαν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ὡς ἐκείνῳ μᾶλλον εὖνοιαν ἢ δόξαν αὐτῷ φέρουσαν.

Dio 17 6 ἐπεφοίτα δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὁ Δίῳ, καὶ συνεσχόλαζε καὶ συνεπανηγύριζε τοῖς ἀρίστοις καὶ πολιτικωτάτοις ἀνδράσιν, οὐδὲν ἐν τῇ διαίτῃ σόλοικον ἐπιδεικνύμενος οὐδὲ τυραννικὸν οὐδὲ διατεθρυμμένον, ἀλλὰ σωφροσύνην καὶ ἀρετὴν καὶ ἀνδρίαν καὶ περὶ λόγους καὶ περὶ φιλοσοφίαν εὐσχήμονας διατριβάς.

Dio 17 7 ἐφ' οἷς εὖνοια παρὰ πάντων ἐγένετο καὶ ζήλος αὐτῷ, τιμαὶ τε δημοσίαι καὶ ψηφίσματα παρὰ τῶν πόλεων.

- Dio 17 8 Λακεδαιμόνιοι δὲ καὶ Σπαρτιάτην αὐτὸν ἐποιήσαντο, τῆς Διονυσίου καταφρονήσαντες ὀργῆς, καίπερ αὐτοῖς τότε προθύμως ἐπὶ τοὺς Θηβαίους συμμαχοῦντος.
- Dio 17 9 λέγεται δέ ποτε τὸν Δίωνα τοῦ Μεγαρέως Πτοιοδώρου δεόμενον ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθεῖν· ἦν δ' ὡς ἔοικε τῶν πλουσίων τις καὶ δυνατῶν ὁ Πτοιοδωρος· ὄχλον οὖν ἐπὶ θύραις ἰδὼν ὁ Δίων καὶ πλῆθος ἀσχολιῶν καὶ δυσέντευκτον αὐτὸν καὶ δυσπρόσοδον, ἀπιδὼν πρὸς τοὺς φίλους, δυσχεραίνοντας καὶ ἀγανακτοῦντας, „τί τοῦτον“ ἔφη „μεμφόμεθα; καὶ γὰρ αὐτοὶ πάντως ἐν Συρακούσαις ὅμοια τούτοις ἐποιοῦμεν.
- Dio 17 10 “ Χρόνου δὲ προϊόντος, ὁ Διονύσιος ζηλοτυπῶν καὶ δεδοικὼς τοῦ Δίωνος τὴν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν εὐνοίαν, ἐπαύσατο τὰς προσόδους ἀποστέλλων καὶ τὴν οὐσίαν παρέδωκεν ἰδίῳς ἐπιτρόποις.
- Dio 18 2 βουλόμενος δὲ καὶ τὴν εἰς τοὺς φιλοσόφους διὰ Πλάτωνα κακοδοξίαν ἀναμάχεσθαι, πολλοὺς συνῆγε τῶν πεπαιδεῦσθαι δοκούντων.
- Dio 18 3 φιλοτιμούμενος δὲ τῷ διαλέγεσθαι περιεῖναι πάντων, ἠναγκάζετο τοῖς Πλάτωνος παρακούσμασι κακῶς χρῆσθαι, καὶ πάλιν ἐκείνον ἐπόθει καὶ κατεγίνωσκεν αὐτὸς αὐτοῦ μὴ χρησάμενος παρόντι μηδὲ διακούσας ὅσα καλῶς εἶχεν.
- Dio 18 5 οἷα δὲ τύραννος ἔμπληκτος ἀεὶ ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ πρὸς πᾶσαν ὀξύρροπος σπουδὴν, εὐθὺς ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Πλάτωνα, καὶ πᾶσαν μηχανὴν αἴρων συνέπεισε τοὺς περὶ Ἀρχύταν Πυθαγορικούς, τῶν ὁμολογουμένων ἀναδόχους γενομένους καλεῖν Πλάτωνα· δι' ἐκείνου γὰρ αὐτοῖς ἐγεγόνει φιλία καὶ ξενία τὸ πρῶτον. ^[5]
- Dio 18 6 οἱ δ' ἔπεμψαν Ἀρχέδημον παρ' αὐτόν· ἔπεμψε δὲ καὶ Διονύσιος τριήρεις καὶ φίλους δεισσομένους τοῦ Πλάτωνος, αὐτὸς τε σαφῶς καὶ διαρρήδην ἔγραψεν, ὡς οὐδὲν ἂν γένοιτο τῶν μετρίων Δίῳ μὴ πεισθέντος Πλάτωνος ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν, πεισθέντος δὲ πάντα.
- Dio 18 8 πολλοὶ δ' ἀφίκοντο πρὸς Δίωνα παρὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ γυναικὸς ἐπισκήψεις, δεῖσθαι Πλάτωνος ὑπακοῦσαι Διονυσίῳ καὶ μὴ πρόφασιν παρασχεῖν.
- Dio 18 9 οὕτω μὲν δὴ φησιν ὁ Πλάτων (ep. 7, 345e) ἐλθεῖν τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ Σικελίαν (Od. 12, 428), ὅφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσειε Χάρυβδιν. Ἐλθὼν δὲ μεγάλης μὲν αὐτὸν ἐνέπλησε χαρᾶς, μεγάλης δὲ πάλιν ἐλπίδος Σικελίαν, συνευχομένην καὶ συμφιλοτιμουμένην, Πλάτωνα μὲν Φιλίστου περιγενέσθαι, φιλοσοφίαν δὲ τυραννίδος. ^[3]
- Dio 19 2 ἦν δὲ πολλὴ μὲν τῶν γυναικῶν σπουδὴ περὶ αὐτόν, ἐξαίρετος δὲ παρὰ τῷ Διονυσίῳ πίστις, ἦν οὐδεὶς ἄλλος εἶχεν, ἀδιερεύνητον αὐτῷ πλησιάζειν.
- Dio 19 3 δωρεὰς δὲ χρημάτων πολλῶν καὶ πολλάκις τοῦ μὲν διδόντος, τοῦ δὲ μὴ δεχομένου, παρὼν Ἀρίστιππος ὁ Κυρηναῖος ἀσφαλῶς ἔφη μεγαλόψυχον εἶναι Διονύσιον· αὐτοῖς μὲν γὰρ μικρὰ διδόναι πλείονων δεόμενοις, Πλάτωνι δὲ πολλὰ μηδὲν λαμβάνοντι. Μετὰ δὲ τὰς πρώτας φιλοφροσύνας ἀρξαμένου Πλάτωνος ἐντυγχάνειν περὶ Δίωνος, ὑπερθέσεις τὸ πρῶτον ἦσαν, εἶτα μέμψεις καὶ διαφοραὶ λανθάνουσαι τοὺς ἐκτός, ἐπικρυπτομένου Διονυσίου καὶ ταῖς ἄλλαις τὸν Πλάτωνα θεραπείαις καὶ τιμαῖς πειρωμένου παράγειν ἀπὸ τῆς Δίωνος εὐνοίας, οὐδ' αὐτὸν ἔν γε τοῖς πρώτοις χρόνοις ἀποκαλύπτοντα τὴν ἀπιστίαν αὐτοῦ καὶ ψευδολογίαν, ἀλλ' ἐγκαρτεροῦντα καὶ σχηματιζόμενον. ^[5]
- Dio 19 6 οὕτω δὲ διακειμένων πρὸς ἀλλήλους καὶ λανθάνειν πάντας οἰομένων, Ἐλίκων ὁ Κυζικηνός, εἷς τῶν Πλάτωνος συνήθων, ἡλίου προεῖπεν ἔκλειψιν, καὶ γενομένης ὡς προεῖπε, θαυμασθεῖς ὑπὸ τοῦ τυράννου δωρεὰν ἔλαβεν ἀργυρίου τάλαντον.
- Dio 19 7

Ἀρίστιππος δὲ παίζων πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοσόφους ἔφη τι καὶ αὐτὸς ἔχειν τῶν παραδόξων προειπεῖν· ἐκείνων δὲ φράσαι δεομένων, „προλέγω τοῖνυν“ εἶπεν „ὀλίγου χρόνου Πλάτωνα καὶ Διονύσιον ἐχθροὺς γενησομένους.

Dio 19 8 “ τέλος δὲ τὴν μὲν οὐσίαν τοῦ Δίωνος ὁ Διονύσιος ἐπώλει καὶ τὰ χρήματα κατεῖχε, Πλάτωνα δ’ ἐν τῷ περὶ τὴν οἰκίαν κήπῳ διαιτῶμενον εἰς τοὺς μισθοφόρους μετέστησε, πάλαι μισοῦντας αὐτὸν καὶ ζητοῦντας ἀνελεῖν ὡς πείθοντα Διονύσιον ἀφεῖναι τὴν τυραννίδα καὶ ζῆν ἀδορυφόρητον. Ἐν τοιοῦτῳ δὲ κινδύνῳ γενομένου τοῦ Πλάτωνος, οἱ περὶ Ἀρχύταν πυθόμενοι ταχὺ πέμπουσι πρεσβείαν καὶ τριακόντορον, ἀπαιτοῦντες τὸν ἄνδρα παρὰ Διονυσίου καὶ λέγοντες, ὡς αὐτοὺς λαβὼν ἀναδόχους τῆς ἀσφαλείας πλεύσειεν εἰς Συρακούσας. ^[5]

Dio 20 2 ἀπολεγόμενου δὲ τοῦ Διονυσίου τὴν ἔχθραν ἐστίασεν καὶ φιλοφροσύναις περὶ τὴν προπομπήν, ἐν δέ τι προαχθέντος πρὸς αὐτὸν τοιοῦτον εἰπεῖν· „ἦ που Πλάτων πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσεις ἡμῶν πρὸς τοὺς συμφιλοσοφοῦντας,“ ὑπομειδιάσας ἐκείνος ἀπεκρίνατο· „μὴ τοσαύτη λόγων ἐν Ἀκαδημείᾳ γένοιτο σπάνις, ὥστε σοῦ τινα μνημονεῦσαι“.

Dio 20 4 τοιαύτην μὲν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Πλάτωνος γενέσθαι λέγουσιν· οὐ μέντοι τὰ Πλάτωνος αὐτοῦ πάνυ τούτοις συνάδει. Δίῳ δὲ καὶ τούτοις ἐχαλέπαινε, καὶ μετ’ ὀλίγον χρόνον ἐξεπολεμώθη παντάπασιν πυθόμενος τὸ περὶ τὴν γυναῖκα, περὶ οὗ καὶ Πλάτων ἠνίξατο γράφων πρὸς Διονύσιον (ερ.

Dio 21 2 13, 362e). ἦν δὲ τοιοῦτον. μετὰ τὴν ἐκβολὴν τοῦ Δίωνος ἀποπέμπων Πλάτωνα Διονύσιος ἐκέλευσεν αὐτοῦ δι’ ἀπορρήτων πυθέσθαι, μὴ τι κωλύοι τὴν γυναῖκα πρὸς γάμον ἐτέρῳ δοθῆναι· καὶ γὰρ ἦν λόγος, εἴτ’ ἀληθὴς εἴτε συντεθεὶς ὑπὸ τῶν Δίωνα μισούντων, ὡς οὐ καθ’ ἡδονὴν ὁ γάμος εἴη Δίῳι γεγωνῶς οὐδ’ εὐάρμοστος ἢ πρὸς τὴν γυναῖκα συμβίωσις.

Dio 21 4 ὡς οὖν ἦκεν ὁ Πλάτων Ἀθήναζε καὶ τῷ Δίῳι περὶ πάντων ἐνέτυχε, γράφει πρὸς τὸν τύραννον ἐπιστολὴν, τὰ μὲν ἄλλα σαφῶς πᾶσιν, αὐτὸ δὲ τοῦτο μόνῳ γνῶριμον ἐκείνῳ φράζουσιν, ὡς διαλεχθεὶς Δίῳι περὶ τοῦ πράγματος ἐκείνου καὶ σφόδρα δηλὸς εἴη χαλεπαίνων <ᾶν> , εἰ τοῦτο Διονύσιος ἐξεργάσαιο.

Dio 21 5 καὶ τότε μὲν ἔτι πολλῶν ἐλπίδων οὐσῶν πρὸς τὰς διαλύσεις, οὐδὲν ἔπραξε περὶ τὴν ἀδελφὴν νεώτερον, ἀλλ’ εἷα μένειν αὐτὴν μετὰ τοῦ παιδίου τοῦ Δίωνος οἰκοῦσαν.

Dio 21 6 ἐπεὶ δὲ παντάπασιν ἀσυμβάτως εἶχε, καὶ Πλάτων αὐθις ἐλθὼν ἀπεπέμφθη πρὸς ἀπέχθειαν, οὕτω τὴν Ἀρετὴν ἄκουσαν ἐνὶ τῶν φίλων Τιμοκράτει δίδωσιν, οὐ μιμησάμενος τὴν κατὰ γέ τοῦτο τοῦ πατρὸς ἐπιείκειαν.

Dio 21 7 ἐγεγόνει γὰρ ὡς ἔοικε κάκείνῳ Πολύξενος ὁ τὴν ἀδελφὴν ἔχων αὐτοῦ Θέστην πολέμιος ἀποδράντος οὖν αὐτοῦ διὰ φόβον καὶ φυγόντος ἐκ Σικελίας, μεταπεμψάμενος ἡτιᾶτο τὴν ἀδελφὴν, ὅτι συνειδυῖα τὴν φυγὴν τοῦ ἀνδρὸς οὐ κατεῖπε πρὸς αὐτόν.

Dio 21 8 ἢ δ’ ἀνεκπλήκτως καὶ νῆ Δί’ ἀφόβως „εἴθ’ οὕτω σοι δοκῶ Διονύσιε φαύλη γυνὴ γεγονέναι καὶ ἄνανδρος, ὥστε προγνοῦσα τὴν φυγὴν τοῦ ἀνδρὸς οὐκ ἂν συνεκπλεῦσαι καὶ μετασχεῖν τῆς αὐτῆς τύχης; ἀλλ’ οὐ προέγνων· ἐπεὶ καλῶς εἶχέ μοι μᾶλλον Πολυξένου γυναῖκα φεύγοντος ἢ σοῦ τυραννοῦντος ἀδελφὴν λέγεσθαι.

Dio 21 9 “ ταῦτα τῆς Θέστης παρρησιασασμένης, θαυμάσαι λέγουσι τὸν τύραννον· ἐθαύμασαν δὲ καὶ οἱ Συρακόσιοι τὴν ἀρετὴν τῆς γυναικός, ὥστε καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς τυραννίδος ἐκείνη τιμὴν καὶ θεραπείαν βασιλικὴν παρέχειν, ἀποθανούσης δὲ δημοσίᾳ πρὸς τὴν ταφήν ἐπακολουθησάτωι τοὺς πολίτας. ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἄχρηστον ἔχει τὴν παρέκβασιν. Ὁ δὲ Δίῳν ἐντεῦθεν ἤδη τρέπεται πρὸς πόλεμον, αὐτοῦ μὲν Πλάτωνος ἐκποδὼν ἰσταμένου δι’ αἰδῶ τῆς πρὸς Διονύσιον ξενίας καὶ γῆρας, Σπευσίππου δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐταίρων τῷ Δίῳι

συλλαμβανόντων καὶ παρακελευομένων ἐλευθεροῦν Σικελίαν, χεῖρας ὀρέγουσαν αὐτῷ καὶ προθύμως ὑποδεχομένην. ^[5]

Dio 22 2 ὅτε γὰρ ἐν Συρακούσαις Πλάτων διέτριβεν, οἱ περὶ Σπεύσιππον ὡς ἔοικε μᾶλλον ἀναμειγνύμενοι τοῖς ἀνθρώποις κατεμάνθανον τὴν διάνοιαν αὐτῶν.

Dio 22 3 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐφοβοῦντο τὴν παρρησίαν, ὡς διάπειραν οὖσαν ὑπὸ τοῦ τυράννου, χρόνῳ δ' ἐπίστευσαν. ὁ γὰρ αὐτὸς ἦν παρὰ πάντων λόγος, δεομένων καὶ παρακελευομένων ἐλθεῖν Δίωνα μὴ ναῦς ἔχοντα μηδ' ὀπλίτας μηδ' ἵππους, ἀλλ' αὐτὸν εἰς ὑπηρετικὸν ἐμβάντα χρῆσαι τὸ σῶμα καὶ τοῦνομα Σικελιώταις ἐπὶ τὸν Διονύσιον. ταῦτα τῶν περὶ Σπεύσιππον ἀγγελλόντων, ἐπιρρωσθεὶς ἐξενολόγει κρύφα καὶ δι' ἐτέρων, ἐπικρυπτόμενος τὴν διάνοιαν. ^[5]

Dio 22 5 συνέπραττον δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν πολλοὶ καὶ τῶν φιλοσόφων, ὃ τε Κύπριος Εὐδήμος, εἰς ὃν Ἀριστοτέλης ἀποθανόντα τὸν περὶ ψυχῆς διάλογον ἐποίησε (fg. 37 R.), καὶ Τιμωνίδης ὁ Λευκάδιος.

Dio 22 6 συνέστησαν δὲ καὶ Μιλτᾶν αὐτῷ τὸν Θεσσαλόν, ἄνδρα μάντιν καὶ μετεσχηκότα τῆς ἐν Ἀκαδημείᾳ διατριβῆς.

Dio 22 7 τῶν δ' ὑπὸ τοῦ τυράννου πεφυγαδευμένων, οὐ μείον ἢ χιλίων ὄντων, πέντε καὶ εἴκοσι μόνοι τῆς στρατείας ἐκοινώνησαν, οἱ δ' ἄλλοι προὔδοσαν ἀποδειλιάσαντες. Ὀρμητήριον δ' ἦν ἡ Ζακυνθίων νῆσος, εἰς ἣν οἱ στρατιῶται συνελέγησαν, ὀκτακοσίων ἐλάττους γενόμενοι, γνῶριμοὶ δὲ πάντες ἐκ πολλῶν καὶ μεγάλων στρατειῶν καὶ τοῖς σώμασιν ἡσκημένοι διαφερόντως, ἐμπειρία δὲ καὶ τόλμη πολὺ πάντων κράτιστοι καὶ δυνάμενοι πλῆθος, ὅσον ἤλπιζεν ἔξιν ἐν Σικελίᾳ Δίῳ, ὑπεκκαῦσαι καὶ συνεξορμῆσαι πρὸς ἀλκὴν. ^[5]

Dio 23 1 Οὗτοι τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσαντες ἐπὶ Διονύσιον καὶ Σικελίαν αἶρεσθαι τὸν στόλον, ἐξεπλάγησαν καὶ κατέγνωσαν ὡς ὀργῆς τινος παραφροσύνη καὶ μανία τοῦ Δίῳνος ἢ χρηστῶν ἐλπίδων ἀπορία ῥιπτοῦντος ἑαυτὸν εἰς ἀπεγνωσμένας πράξεις, καὶ τοῖς ἑαυτῶν ἡγεμόσι καὶ ξενολόγοις ὠργίζοντο, μὴ προειποῦσιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸν πόλεμον.

Dio 23 2 ἐπεὶ δὲ Δίῳ τῷ λόγῳ τὰ σαθρὰ τῆς τυραννίδος ἐπεξιῶν ἐδίδασκεν, ὡς οὐ στρατιώτας, ἀλλὰ μᾶλλον ἡγεμόνας αὐτοὺς κομίζοι Συρακοσίων καὶ τῶν ἄλλων Σικελιωτῶν, πάλαι πρὸς ἀπόστασιν ἐτοίμων ὑπαρχόντων, μετὰ δὲ τὸν Δίωνα διαλεχθέντος αὐτοῖς Ἀλκιμένους, ὃς πρῶτος ὢν Ἀχαιῶν δόξῃ καὶ γένει συνεστράτευεν, ἐπείσθησαν. ^[5]

Dio 23 3 ἦν μὲν οὖν θέρους ἀκμή, καὶ κατεῖχον ἐτησίαι τὸ πέλαγος, ἡ δὲ σελήνη διχομηνίαν ἦγε· τῷ δ' Ἀπόλλωνι θυσίαν μεγαλοπρεπῇ παρασκευάσας ὁ Δίῳ ἐπόμεπυσε μετὰ τῶν στρατιωτῶν, κεκοσμημένων ταῖς πανοπλίαις πρὸς τὸ ἱερόν, καὶ μετὰ τὴν θυσίαν ἐν τῷ σταδίῳ τῶν Ζακυνθίων κατακλιθέντας αὐτοὺς εἰστία, θαυμάζοντας ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν ἐκπωμάτων καὶ τραπεζῶν ὑπερβάλλουσιν ἰδιωτικὸν πλοῦτον λαμπρότητα, καὶ λογιζομένους ὅτι παρηκμακῶς ἀνὴρ ἦδη καὶ τοσαύτης εὐπορίας κύριος οὐκ ἂν ἐπιχειροίη παραβόλοις πράγμασι χωρὶς ἐλπίδος βεβαίου καὶ φίλων ἐνδιδόντων ἐκεῖθεν αὐτῷ τὰς πλείστας καὶ μεγίστας ἀφορμάς. ^[5]

Dio 24 1 Μετὰ δὲ τὰς σπονδὰς καὶ τὰς νενομισμένας κατευχὰς ἐξέλιπεν ἡ σελήνη. καὶ τοῖς μὲν περὶ τὸν Δίωνα θαυμαστὸν οὐδὲν ἦν, λογιζομένοις τὰς ἐκλειπτικὰς περιόδους καὶ τὴν γινομένην τοῦ σκιάσματος ἀπάντησιν πρὸς τὴν σελήνην καὶ τῆς γῆς τὴν ἀντίφραξιν πρὸς τὸν ἥλιον.

Dio 24 2 ἐπεὶ δὲ τοῖς στρατιώταις διαταραχθεῖσιν ἔδει τινὸς παρηγορίας, Μιλτᾶς ὁ μάντις ἐν μέσῳ καταστάς ἐκέλευε θαρρεῖν αὐτοὺς καὶ προσδοκᾶν τὰ κράτιστα· σημαίνειν γὰρ τὸ δαιμόνιον ἔκλειψιν τινος τῶν νῦν ἐπιφανῶν· ἐπιφανέστερον δὲ μὴδὲν εἶναι τῆς Διονυσίου τυραννίδος, ἥς τὸ λαμπρὸν ἀποσβέσειν ἐκείνους εὐθὺς ἀψαμένους Σικελίας.

Dio 24 4

τοῦτο μὲν οὖν ὁ Μιλτιάδης εἰς μέσον ἐξέθηκε πᾶσι· τὸ δὲ τῶν μελισσῶν, αἱ περὶ τὰ πλοῖα τοῦ Δίωνος ὥφθησαν ἐσμὸν λαμβάνουσαι κατὰ πρύμναν, ἰδίᾳ πρὸς αὐτὸν καὶ τοὺς φίλους ἔφραζε δεδιέναι, μὴ καλαὶ μὲν αἱ πράξεις αὐτοῦ γένωνται, χρόνον δ' ὀλίγον ἀνθήσασαι μαρνανθῶσι. Λέγεται δὲ καὶ τῷ Διονυσίῳ πολλὰ τερατώδη παρὰ τοῦ δαιμονίου γενέσθαι σημεῖα. ^[5]

Dio 24 6 ἀετὸς μὲν γὰρ ἀρπάσας δοράτιόν τινος τῶν δορυφόρων, ἀράμενος ὑποῦ καὶ φέρων ἀφῆκεν εἰς τὸν βυθόν· ἡ δὲ προσκλύζουσα πρὸς τὴν ἀκρόπολιν θάλασσα μίαν ἡμέραν τὸ ὕδωρ γλυκὺ καὶ πότιμον παρέσχεν, ὥστε γευσαμένοις πᾶσι κατάδηλον εἶναι.

Dio 24 8 χοῖροι δ' ἐτέχθησαν αὐτῷ τῶν μὲν ἄλλων οὐδενὸς ἐνδεεῖς μορίων, ὧτα δ' οὐκ ἔχοντες.

Dio 24 9 ἀπεφαίνοντο δ' οἱ μάντις, τοῦτο μὲν ἀποστάσεως καὶ ἀπειθείας εἶναι σημεῖον, ὥς οὐκέτι τῶν πολιτῶν ἀκουσομένων τῆς τυραννίδος, τὴν δὲ γλυκύτητα τῆς θαλάσσης μεταβολὴν καιρῶν ἀνιάρων καὶ πονηρῶν εἰς πράγματα χρηστὰ φέρειν Συρακοσίους.

Dio 24 10 ἀετὸς δὲ θεράπων Διός, λόγῃ δὲ παράσημον ἀρχῆς καὶ δυναστείας ἀφανισμὸν οὖν καὶ κατάλυσιν τῇ τυραννίδι δηλοῦν τὸν τῶν θεῶν μέγιστον. ταῦτα μὲν οὖν Θεόπομπος ἱστόρηκε (FGrH 115 F 311). Τοὺς δὲ στρατιώτας τοῦ Δίωνος ἐξεδέξαντο στρογγύλαι δύο ναῦς, τρίτον δὲ πλοῖον οὐ μέγα καὶ δύο τριακόντοροι παρηκολούθουν.

Dio 25 2 ὄπλα δέ, χωρὶς ὧν εἶχον οἱ στρατιῶται, δισχιλίας μὲν ἐκόμιζεν ἀσπίδας, βέλη δὲ καὶ δόρατα πολλὰ καὶ πλῆθος ἐφοδίων ἄφθονον, ὅπως ἐπιλίπη μὴδὲν αὐτοὺς ποντοποροῦντας, ἅτε δὴ τὸ σύμπαν ἐπὶ πνεύμασι καὶ θαλάσῃ πεποιημένους τὸν πλοῦν διὰ τὸ τὴν γῆν φοβεῖσθαι καὶ πυνθάνεσθαι Φίλιστον ἐν Ἰαπυγίᾳ ναυλοχοῦντα παραφυλάττειν. ^[5]

Dio 25 3 ἀραιῷ δὲ καὶ μαλακῷ πνεύματι πλεύσαντες ἡμέρας δώδεκα, τῇ τρισκαιδεκάτῃ κατὰ Πάχυνον ἦσαν, ἄκραν τῆς Σικελίας, καὶ Πρῶτος μὲν ὁ κυβερνήτης κατὰ τάχος ἐκέλευσεν ἀποβαίνειν, ὥς ἂν ἀποσπασθῶσι τῆς γῆς καὶ τὴν ἄκραν ἐκόντες ἀφῶσι, πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πελάγει τριβησομένους, ὥρᾳ θέρους νότον περιμένοντας.

Dio 25 5 Δίων δὲ τὴν ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπόβασιν δεδιὼς καὶ τῶν πρόσω μᾶλλον ἄψασθαι βουλόμενος, παρέπλευσε τὸν Πάχυνον.

Dio 25 6 ἐκ δὲ τούτου τραχὺς μὲν ἀπαρκτίας ἐπιπεσὼν ἤλαυνε πολλῷ κλύδωνι τὰς ναῦς ἀπὸ τῆς Σικελίας, ἀστραπαὶ δὲ καὶ βρονταὶ φανέντος Ἀρκτούρου συμπεσοῦσαι πολὺν ἐξ οὐρανοῦ χειμῶνα καὶ ῥαγδαῖον ὄμβρον ἐξέχεαν· ὧ τῶν ναυτῶν συνταραχθέντων καὶ πλάνης γενομένης, καθορῶσιν αἰφνίδιον ὑπὸ τοῦ κύματος ὠθουμένας τὰς ναῦς ἐπὶ τὴν πρὸς Λιβύη Κέρκιναν, ἥ μάλιστα κρημνώδης ἀπὴντα καὶ τραχεῖα προσφερομένοις αὐτοῖς ἡ νῆσος.

Dio 25 8 μικρὸν οὖν δεήσαντες ἐκριφῆναι καὶ συντριβῆναι περὶ τὰς πέτρας, ἐβιάζοντο πρὸς κοντὸν παραφερόμενοι μόλις, ἕως ὃ χειμῶν ἐλώφησε καὶ πλοῖω συντυχόντες ἔγνωσαν ἐπὶ ταῖς καλουμέναις κεφαλαῖς τῆς μεγάλης Σύρτεως ὄντες.

Dio 25 9 ἀθυμοῦσι δ' αὐτοῖς πρὸς τὴν γαλήνην καὶ διαφερομένοις αὖραν τινὰ κατέσπειρεν ἡ χώρα νότιον, οὐ πάνυ προσδεχομένοις νότον οὐδὲ πιστεύουσι τῇ μεταβολῇ.

Dio 25 10 κατὰ μικρὸν δὲ ῥωννυμένου τοῦ πνεύματος καὶ μέγεθος λαμβάνοντος, ἐκτείναντες ὅσον ἦν ἱστίων καὶ προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς πελάγιοι πρὸς τὴν Σικελίαν ἔφευγον ἀπὸ τῆς Λιβύης, καὶ θέοντες ἐλαφρῶς πεμπταῖοι κατὰ Μίνωαν ὠρμίσαντο, πολισμάτιον ἐν τῇ Σικελίᾳ τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας.

Dio 25 12 Ἔτυχε δὲ παρὼν ὁ Καρχηδόνιος ἄρχων Σύναλος ἐν τῷ χωρίῳ, ξένος ὢν καὶ φίλος Δίωνος· ἀγνοῶν δὲ τὴν παρουσίαν αὐτοῦ καὶ τὸν στόλον, ἐπειρᾶτο κωλύειν τοὺς στρατιώτας ἀποβαίνοντας.

Dio 25 13

- οἱ δὲ μετὰ τῶν ὅπλων ἐκδραμόντες ἀπέκτειναν μὲν οὐδένα, ἀπειρήκει γὰρ ὁ Δίων διὰ τὴν οὔσαν αὐτῷ φιλίαν πρὸς τὸν Καρχηδόνιον, φεύγουσι δὲ συνεισπεσόντες αἰροῦσι τὸ χωρίον.
- Dio 25 14 ὥς δ' ἀπήντησαν ἀλλήλοις οἱ ἡγεμόνες καὶ ἡσπάσαντο, Δίων μὲν ἀπέδωκε τὴν πόλιν Συνάλῳ, οὐδὲν ἀδικήσας, Σύναλος δὲ τοὺς στρατιώτας ἐξένιζε καὶ συμπαρεσκεύαζεν ὧν Δίων ἐδεῖτο. Μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐθάρρυνε τὸ συμβεβηκὸς αὐτομάτως περὶ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Διονυσίου· νεωστὶ γὰρ ἐκπεπλευκῶς ἐτύγχανεν ὀγδοήκοντα ναυσὶν εἰς τὴν Ἰταλίαν.
- Dio 26 2 διὸ καὶ τοῦ Δίωνος παρακαλοῦντος ἐνταῦθα τοὺς στρατιώτας ἀναλαμβάνειν, πολὺν χρόνον ἐν τῇ θαλάσῃ κεκακωμένους, οὐχ ὑπέμειναν, αὐτοὶ σπεύδοντες ἀρπάσαι τὸν καιρὸν, ἀλλ' ἐκέλευον ἡγεῖσθαι τὸν Δίωνα πρὸς τὰς Συρακούσας.
- Dio 26 3 ἀποσκευασάμενος οὖν τὰ περιόντα τῶν ὅπλων καὶ τῶν φορτίων ἐκεῖ, καὶ τοῦ Συνάλου δεηθεὶς ὅταν ἦ καιρὸς ἀποστεῖλαι πρὸς αὐτόν, ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς Συρακούσας. πορευομένῳ δ' αὐτῷ πρῶτον μὲν Ἀκραγαντίνων προσεχώρησαν ἵππεῖς διακόσιοι τῶν περὶ τὸ Ἑκνομον οἰκούντων, μετὰ δὲ τούτους Γελῳοι.
- Dio 26 5 Ταχὺ δὲ τῆς φήμης διαδραμούσης εἰς Συρακούσας, Τιμοκράτης ὁ τῇ Δίωνος γυναικὶ συνοικῶν [Διονυσίου ἀδελφῇ], τῶν <δ'> ἀπολελειμμένων ἐν τῇ πόλει φίλων προεστώς, ἐκπέμπει κατὰ τάχος ἄγγελον τῷ Διονυσίῳ, γράμματα κομίζοντα περὶ τῆς Δίωνος ἀφίξεως.
- Dio 26 6 αὐτὸς δὲ τοῖς κατὰ τὴν πόλιν προσεῖχε θορύβοις καὶ κινήμασιν, ἐπηρμένων μὲν πάντων, διὰ δ' ἀπιστίαν ἔτι καὶ φόβον ἡσυχάζοντων.
- Dio 26 7 τῷ δὲ πεμφθέντι γραμματοφόρῳ τύχη τις συμπίπτει παράλογος. διαπλεύσας γὰρ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ῥηγίνην διελθὼν ἐπειγόμενος εἰς Καυλωνίαν πρὸς Διονύσιον, ἀπήντησέ τινα τῶν συνήθων ἱερεῖον νεωστὶ τεθυμένον κομίζοντι, καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ μοῖραν τῶν κρεῶν, ἐχώρει σπουδῇ.
- Dio 26 8 τῆς δὲ νυκτὸς μέρος ὀδεύσας καὶ μικρὸν ἀποδαρθεῖν ὑπὸ κόπου βιασθεὶς, ὥς εἶχε παρὰ τὴν ὁδὸν ἐν ὕλῃ τινὶ κατέκλινεν ἑαυτόν.
- Dio 26 9 πρὸς δὲ τὴν ὁσμὴν λύκος ἐπελθὼν καὶ λαβόμενος τῶν κρεῶν ἀναδεδεμένων ἐκ τῆς πύρας, ὥχρετο φέρων ἅμα σὺν αὐτοῖς τὴν πύραν, ἐν ἣ τὰς ἐπιστολὰς ὁ ἄνθρωπος εἶχεν.
- Dio 26 10 ὥς δὲ διεγερθεὶς ἦσθετο, καὶ πολλὰ μάτην πλανηθεὶς καὶ διώξας οὐχ εὔρεν, ἔγνω μὴ πορεύεσθαι δίχα τῶν γραμμάτων πρὸς τὸν τύραννον, ἀλλ' ἀποδρὰς ἐκποδῶν γενέσθαι. Διονύσιος μὲν οὖν ὅψε καὶ παρ' ἐτέρων ἔμελλε πυνθάνεσθαι τὸν ἐν Σικελίᾳ πόλεμον, Δίῳ δὲ πορευομένῳ Καμαριναῖοί τε προσέθεντο, καὶ τῶν κατ' ἀγροὺς Συρακοσίων ἀνισταμένων ἐπέρρει πλῆθος οὐκ ὀλίγον.
- Dio 27 2 οἱ δὲ μετὰ Τιμοκράτους τὰς Ἐπιπολὰς φυλάσσοντες Λεοντῖνοι καὶ Καμπανοί, λόγον ψευδῇ προσπέψαντος εἰς αὐτοὺς τοῦ Δίωνος, ὥς ἐπὶ τὰς πόλεις πρῶτον τρέποιτο τὰς ἐκείνων, ἀπολιπόντες ὥχοντο τὸν Τιμοκράτην, τοῖς οἰκείοις βοηθήσαντες.
- Dio 27 3 ὥς δ' ἀπηγγέλη ταῦτα πρὸς τὸν Δίωνα, περὶ τὰς Ἀκρας στρατοπεδεύοντα, νυκτὸς ἔτι τοὺς στρατιώτας ἀναστήσας πρὸς τὸν Ἄναπον ποταμὸν ἦκεν, ἀπέχοντα τῆς πόλεως δέκα σταδίου. ἐνταῦθα δὲ τὴν πορείαν ἐπιστήσας ἐσφαγιάζετο πρὸς τὸν ποταμόν, ἀνατέλλοντι τῷ ἡλίῳ προσευξάμενος· ἅμα δ' οἱ μάντιες παρὰ τῶν θεῶν νίκην ἔφραζον αὐτῷ, καὶ θεασάμενοι τὸν Δίωνα διὰ τὴν θυσίαν ἐστεφανωμένον οἱ παρόντες, ἀπὸ μιᾶς ὀρμῆς ἐστεφανοῦντο πάντες.
- Dio 27 5 ἦσαν δὲ πεντακισχιλίων οὐκ ἐλάττους <οἱ> προσγεγονότες κατὰ τὴν ὁδόν· ὠπλισμένοι δὲ φαύλως ἐκ τοῦ προστυχόντος, ἀνεπλήρουν τῇ προθυμίᾳ τὴν τῆς παρασκευῆς ἔνδειαν, ὥστε κινήσαντος τοῦ Δίωνος δρόμῳ χωρεῖν, μετὰ χαρᾶς καὶ βοῆς ἀλλήλους παρακαλοῦντας ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν. Τῶν δ' ἐν τῇ πόλει Συρακοσίων οἱ μὲν γνώριμοι καὶ χαρίεντες ἐσθῆτα καθαράν

ἔχοντες ἀπήντων ἐπὶ τὰς πύλας, οἱ δὲ πολλοὶ τοῖς <τοῦ> τυράννου φίλοις ἐπετίθεντο καὶ συνήρπαζον τοὺς καλουμένους προσαγωγίδας, ἀνθρώπους ἀνοσίους καὶ θεοῖς ἐχθρούς, οἱ περιενόστουν ἐν τῇ πόλει καταμεμειγμένοι τοῖς Συρακοσίοις, πολυπραγμονοῦντες καὶ διαγγέλλοντες τῷ τυράννῳ τὰς τε διανοίας καὶ τὰς φωνὰς ἐκάστων. ^[5]

Dio 28 2 οὗτοι μὲν οὖν πρῶτοι δίκην ἐδίδοσαν, ὑπὸ τῶν προστυγχανόντων ἀποτυμπανιζόμενοι· Τιμοκράτης δὲ συμμεῖζαι τοῖς φρουροῦσι τὴν ἀκρόπολιν μὴ δυνηθεῖς, ἵππον λαβὼν διεξέπεσε τῆς πόλεως, καὶ πάντα φεύγων ἐνέπλησε φόβου καὶ ταραχῆς, ἐπὶ μεῖζον αἵρων τὰ τοῦ Δίωνος, ὥς μὴ δοκοίη μέτριόν τι δεῖσας ἀποβεβληκέναι τὴν πόλιν. ^[5]

Dio 28 3 ἐν τούτῳ δὲ καὶ Δίων προσερχόμενος ἤδη καταφανῆς ἦν πρῶτος αὐτὸς ὠπλισμένος λαμπρῶς, καὶ παρ' αὐτὸν ἔνθεν μὲν ὁ ἀδελφὸς Μεγακλῆς, ἔνθεν δὲ Κάλλιππος ὁ Ἀθηναῖος, ἐστεφανωμένοι.

Dio 28 4 τῶν δὲ ξένων ἑκατὸν μὲν εἶποντο φύλακες περὶ τὸν Δίωνα, τοὺς δ' ἄλλους ἦγον οἱ λοχαγοὶ διακεκοσμημένους, θεωμένων τῶν Συρακοσίων καὶ δεχομένων ὥσπερ ἱεράν τινα καὶ θεοπρεπῆ πομπὴν ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας, δι' ἐτῶν ὀκτὼ καὶ τετταράκοντα κατιούσης εἰς τὴν πόλιν. Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν ὁ Δίων κατὰ τὰς <Τε> μενίτιδας πύλας, τῇ σάλπιγγι καταπαύσας τὸν θόρυβον ἐκήρυξεν, ὅτι Δίων καὶ Μεγακλῆς ἦκοντες ἐπὶ καταλύσει τῆς τυραννίδος ἐλευθεροῦσι Συρακοσίους καὶ τοὺς ἄλλους Σικελιώτας ἀπὸ τοῦ τυράννου. ^[5]

Dio 29 2 βουλόμενος δὲ καὶ δι' ἑαυτοῦ προσαγορεῦσαι τοὺς ἀνθρώπους, ἀνήγει διὰ τῆς Ἀχραδινῆς, ἐκατέρωθεν παρὰ τὴν ὁδὸν τῶν Συρακοσίων ἱερεῖα καὶ τραπέζας καὶ κρατῆρας ἰσάντων, καὶ καθ' οὓς γένοιτο προχύταις τε βαλλόντων καὶ προστρεπομένων ὥσπερ θεὸν κατευχαῖς.

Dio 29 3 ἦν δ' ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ Πεντάπυλα, Διονυσίου κατασκευάσαντος, ἡλιοτρόπιον καταφανὲς καὶ ὑψηλόν. ἐπὶ τοῦτο προβάς ἐδημηγόρησε καὶ παρώρμησε τοὺς πολίτας ἀντέχεσθαι τῆς ἐλευθερίας. οἱ δὲ χαίροντες καὶ φιλοφρονούμενοι κατέστησαν ἀμφοτέρους αὐτοκράτορας στρατηγούς, καὶ προσεῖλοντο βουλομένων καὶ δεομένων ἐκείνων αὐτοῖς συνάρχοντας εἴκοσιν, ὧν ἡμίσεις ἦσαν ἐκ τῶν μετὰ Δίωνος ἀπὸ τῆς φυγῆς συγκατερχομένων.

Dio 29 5 τοῖς δὲ μάντεσιν αὐθις ἐδόκει τὸ μὲν ὑπὸ πόδας λαβεῖν τὸν Δίωνα δημηγοροῦντα τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸ ἀνάθημα τοῦ τυράννου λαμπρὸν εἶναι σημεῖον· ὅτι δ' ἡλιοτρόπιον ἦν ἐφ' οὗ βεβηκῶς ἠρέθη στρατηγός, ὠρρώδουν μὴ τροπὴν τινα τῆς τύχης αἰ πράξεις ταχεῖαν λάβωσιν. ἐκ τούτου τὰς μὲν Ἐπιπολὰς ἐλὼν τοὺς καθειργμένους τῶν πολιτῶν ἔλυσε, τὴν δ' ἀκρόπολιν ἀπετείχισεν.

Dio 29 7 Ἐβδόμη δ' ἡμέρᾳ Διονύσιος κατέπλευσεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ Δίῳ προσῆγον ἅμαξαι <τὰς> πανοπλίας ἃς Συνάλῳ κατέλιπε.

Dio 29 8 ταύτας διένειμε τοῖς πολίταις, τῶν δ' ἄλλων ἕκαστος ἑαυτὸν ὡς δυνατόν ἦν ἐκόσμει καὶ παρεῖχεν ὀπλίτην πρόθυμον. Διονύσιος δὲ πρῶτον ἰδίᾳ πρὸς Δίωνα πρέσβεις ἔπεμπεν ἀποπειρώμενος· ἔπειτα κελεύσαντος ἐκείνου διαλέγεσθαι κοινῇ Συρακοσίοις ὡς ἐλευθέροις οὖσιν, ἐγένοντο λόγοι διὰ τῶν πρέσβων παρὰ τοῦ τυράννου φιλάνθρωποι, φόρων ὑπισχνουμένου μετριότητα καὶ ῥαστώνην στρατειῶν, ὧν <ἂν μὴ> αὐτοὶ σύμφηφοι γίνωνται. ^[5]

Dio 30 1 ταῦτ' ἐχλεύαζον οἱ Συρακόσιοι. Δίων δ' ἀπεκρίνατο τοῖς πρέσβεσι μὴ διαλέγεσθαι πρὸς αὐτοὺς Διονύσιον, εἰ μὴ τὴν ἀρχὴν ἀφίησιν· ἀφέντι δὲ συμπράξειν ἅδει <αν> αὐτός, κἂν ἄλλο τι τῶν μετρίων δύνηται, μεμνημένος τῆς οἰκειότητος.

Dio 30 3

ταῦτα Διονύσιος ἐπὶ πάλιν ἔπεμπε πρέσβεις, κελεύων ἡκείνους εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Συρακοσίων, οἷς τὰ μὲν πείθων, τὰ δὲ πειθόμενος, διαλέγεται περὶ τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Dio 30 4 ἐπέμφθησαν οὖν ἄνδρες πρὸς αὐτὸν οὓς Δίων ἐδοκίμασε, καὶ λόγος πολὺς ἐκ τῆς ἄκρας εἰς τοὺς Συρακοσίους κατήκει, Διονύσιον ἀφῆσιν τὴν τυραννίδα καὶ μᾶλλον ἑαυτοῦ ποιήσεσθαι χάριν ἢ Δίονος.

Dio 30 5 ἦν δὲ δόλος ἢ προσποίησις αὕτη τοῦ τυράννου καὶ σκευωρία κατὰ τῶν Συρακοσίων. τοὺς μὲν γὰρ ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐκ τῆς πόλεως συγκλείσας εἶχε, τοὺς δὲ μισθοφόρους πρὸς ὄρθρον ἐμπλήσας ἀκράτου, δρόμῳ πρὸς τὸ περιτείχισμα τῶν Συρακοσίων ἀφῆκε.

Dio 30 6 γενομένης δὲ τῆς προσβολῆς ἀνεπίστου, καὶ τῶν βαρβάρων θράσει πολλῶ καὶ θορύβῳ καθαιρούντων τὸ διατείχισμα καὶ τοῖς Συρακοσίοις ἐπιφερομένων, οὐδεὶς ἐτόλμα μένων ἀμύνεσθαι πλὴν τῶν ξένων τοῦ Δίονος, οἱ πρῶτον αἰσθόμενοι τὸν θόρυβον ἐξεβοήθησαν.

Dio 30 7 οὐδ' οὗτοι δὲ τῆς βοηθείας τὸν τρόπον συνεφρόνουν οὐδ' εἰσῆκουον ὑπὸ κραυγῆς καὶ πλάνης τῶν φευγόντων Συρακοσίων, ἀναπεφυρμένων αὐτοῖς καὶ διεκθεόντων, πρὶν γε δὴ Δίων, ἐπεὶ λέγοντος οὐδεὶς κατήκουεν, ἔργῳ τὸ πρακτέον ὑφηγήσασθαι βουλόμενος ἐμβάλλει πρῶτος εἰς τοὺς βαρβάρους.

Dio 30 8 καὶ γίνεται περὶ αὐτὸν ὀξεῖα καὶ δεινὴ μάχη, γινωσκόμενον οὐχ ἦττον ὑπὸ τῶν πολεμίων ἢ τῶν φίλων· ὥρμησαν γὰρ ἅμα πάντες ἐμβοήσαντες.

Dio 30 9 ὁ δ' ἦν μὲν ἤδη βαρύτερος δι' ἡλικίαν ἢ κατὰ τοιοῦτους ἀγῶνας, ἀλκῇ δὲ καὶ θυμῷ <τοὺς> προσφερομένους ὑφιστάμενος καὶ ἀνακόπτων, τιτρώσκεται λόγχῃ τὴν χεῖρα, πρὸς δὲ τὰ ἄλλα βέλη καὶ τὰς ἐκ χειρὸς πληγὰς μόλις ὁ θώραξ ἤρκεσε, διὰ τῆς ἀσπίδος δόρασι πολλοῖς καὶ λόγχαις τυπτόμενος ὧν κατακλασθέντων κατέπεσεν ὁ Δίων. ^[5]

Dio 30 10 εἴτ' ἀναρπασθεὶς ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ἐκείνοις μὲν ἡγεμόνα Τιμωνίδην ἐπέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν πόλιν ἵππῳ περιελαύνων, τοὺς τε Συρακοσίους ἔπαυε φυγῆς καὶ τῶν ξένων τοὺς φυλάττοντας τὴν Ἀχραδινὴν ἀναστήσας ἐπῆγε τοῖς βαρβάροις, ἀκμῆτας ἐκπεπονημένοις καὶ προθύμοις ἀπαυδῶσιν ἤδη πρὸς τὴν πεῖραν.

Dio 30 11 ἐλπίσαντες γὰρ ἅμα τῇ πρώτῃ ρύμῃ τὴν πόλιν ἅπασαν ἐξ ἐπιδρομῆς καθεξείν, εἴτα παρὰ δόξαν ἐντυγχάνοντες ἀνδράσι πλήκταις καὶ μαχίμοις, ἀνεστέλλοντο πρὸς τὴν ἀκρόπολιν.

Dio 30 12 ἔτι δὲ μᾶλλον ὥς ἐνέδωκαν ἐπικειμένων τῶν Ἑλλήνων, τραπόμενοι κατεκλείσθησαν εἰς τὸ τεῖχος, ἑβδομήκοντα μὲν καὶ τέσσαρας ἀποκτείναντες τῶν μετὰ Δίονος, ἑαυτῶν δὲ πολλοὺς ἀποβαλόντες. Γενομένης δὲ λαμπρᾶς τῆς νίκης οἱ μὲν Συρακόσιοι τοὺς ξένους ἑκατὸν μναῖς ἐστεφάνωσαν, οἱ δὲ ξένοι Δίωνα χρυσῷ στεφάνῳ.

Dio 31 2 Κήρυκες δὲ παρὰ τοῦ Διονυσίου κατέβαινον, ἐπιστολὰς πρὸς Δίωνα παρὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν κομίζοντες· μία δ' ἦν ἔξωθεν ἐπιγεγραμμένη „τῷ πατρὶ παρ' Ἰπαρίνου“ τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ Δίονος υἱῷ.

Dio 31 3 καίτοι φησὶ Τίμαιος (FGrH 566 F 114) Ἀρεταῖον αὐτὸν ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἀρετῆς καλεῖσθαι. Τιμωνίδην (FGrH 561 F 1) δὲ μᾶλλον ὥς οἶομαι περὶ γε τούτων πιστευτέον, ἀνδρὶ φίλῳ καὶ συστρατιώτῃ Δίονος.

Dio 31 4 αἱ μὲν οὖν ἄλλαι τοῖς Συρακοσίοις ἀνεγνώσθησαν ἐπιστολαί, πολλὰς ἱκεσίας καὶ δεήσεις ἔχουσαι παρὰ τῶν γυναικῶν, τὴν δὲ παρὰ τοῦ παιδὸς εἶναι δοκοῦσαν οὐκ ἐώντων φανερώς λυθῆναι, βιασάμενος ὁ Δίων ἔλυσεν.

Dio 31 5

ἦν δὲ παρὰ τοῦ Διονυσίου, τοῖς μὲν γράμμασι πρὸς τὸν Δίωνα, τοῖς δὲ πράγμασι πρὸς τοὺς Συρακοσίους διαλεγόμενου, σχῆμα μὲν ἔχουσα δεήσεως καὶ δικαιολογίας, συγκειμένη δὲ πρὸς διαβολὴν τοῦ Δίωνος.

Dio 31 6 ὑπομνήσεις τε γὰρ ἦσαν ὧν ὑπὲρ τῆς τυραννίδος ἔπραξε προθύμως, καὶ κατὰ τῶν φιλτάτων ἀπειλαὶ σωμάτων, ἀδελφῆς καὶ τέκνου καὶ γυναικός, ἐπισκήψεις τε δειναὶ μετ' ὀλοφυρμῶν ... καί, τὸ μάλιστα κινήσαν αὐτόν, ἀξιοῦντος μὴ καθαιρεῖν, ἀλλὰ παραλαμβάνειν τὴν τυραννίδα, μὴδ' ἐλευθεροῦν μισοῦντας ἀνθρώπους καὶ μνησικακοῦντας, ἀλλ' αὐτὸν ἄρχειν, παρέχοντα τοῖς φίλοις καὶ οἰκείοις τὴν ἀσφάλειαν. Ἀναγινωσκομένων δὲ τούτων οὐχ, ὅπερ ἦν δίκαιον, εἰσῆει τοὺς Συρακοσίους ἐκπλήττεσθαι τὴν ἀπάθειαν καὶ τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ Δίωνος, ὑπὲρ τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἀπισχυριζομένου πρὸς τοιαύτας οἰκειότητας, ἀλλ' ὑποψίας καὶ φόβου λαβόντες ἀρχὴν, ὡς μεγάλης οὔσης ἀνάγκης ἐκείνῳ φεῖδεσθαι τοῦ τυράννου, πρὸς ἑτέρους ἤδη προστάτας ἀπέβλεπον, καὶ μάλιστα πυνθανόμενοι καταπλεῖν Ἡρακλείδην ἀνεπτοήθησαν.
[5]

Dio 32 3 Ἦν δὲ τῶν φυγάδων Ἡρακλείδης, στρατηγικὸς μὲν ἄνθρωπος καὶ γνώριμος ἀφ' ἡγεμονίας ἦν ἔσχε παρὰ τοῖς τυράννοις, οὐκ ἀραρῶς δὲ τὴν γνώμην, ἀλλὰ πρὸς πάντα κοῦφος, ἥκιστα δὲ βέβαιος ἐν κοινωνίᾳ πραγμάτων ἀρχὴν ἐχόντων καὶ δόξαν.

Dio 32 4 οὗτος ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς Δίωνα στασιάσας ἔγνω καθ' αὐτὸν ιδιόστολος πλεῖν ἐπὶ τὸν τύραννον, εἷς τε Συρακούσας ἀφικόμενος ἑπτὰ τριήρεσι καὶ τρισὶ πλοίοις Διονύσιον μὲν αὐθις εὔρε περιτετειχισμένον, ἐπλημένους δὲ τοὺς Συρακοσίους.

Dio 32 5 εὐθὺς οὖν ὑπέδύετο τὴν τῶν πολλῶν χάριν, ἔχων μὲν τι καὶ φύσει πιθανὸν καὶ κινητικὸν ὄχλου θεραπεύεσθαι ζητοῦντος, ὑπολαμβάνων δὲ καὶ μετάγων ῥᾶον αὐτούς, οἱ τὸ σεμνὸν τοῦ Δίωνος ὡς βαρὺ καὶ δυσπολίτευτον ἀπεστρέφοντο, διὰ τὴν γεγενημένην ἐκ τοῦ κρατεῖν ἄνεσιν καὶ θρασύτητα πρὸ τοῦ δῆμος εἶναι τὸ δημαγωγεῖσθαι θέλοντες. Καὶ πρῶτον μὲν εἰς ἐκκλησίαν ἐφ' αὐτῶν συνδραμόντες, εἴλοντο τὸν Ἡρακλείδην ναύαρχον.
[5]

Dio 33 2 ἐπεὶ δὲ Δίων παρελθὼν ἡτιᾶτο τὴν ἐκείνῳ διδομένην ἀρχὴν ἀφαίρεσιν εἶναι τῆς πρότερον αὐτῷ δεδομένης, οὐκέτι γὰρ αὐτοκράτωρ μένειν, ἂν ἄλλος ἡγῆται τῶν κατὰ θάλασσαν, ἄκοντες οἱ Συρακόσιοι πάλιν ἀπεψηφίσαντο τὸν Ἡρακλείδην.

Dio 33 3 γενομένων δὲ τούτων, μεταπεμψάμενος αὐτὸν ὁ Δίων οἴκαδε καὶ μικρὰ μεμψάμενος, ὡς οὐ καλῶς οὐδὲ συμφερόντως ὑπὲρ δόξης στασιάζοντα πρὸς αὐτὸν ἐν καιρῷ ῥοπῆς ὀλίγης δεομένῳ πρὸς ἀπώλειαν, αὐθις ἐκκλησίαν αὐτὸς συναγαγὼν, ναύαρχον ἀπέδειξε τὸν Ἡρακλείδην καὶ τοῦ σώματος ἔπεισε φυλακὴν δοῦναι τοὺς πολίτας, ὥσπερ αὐτὸς εἶχεν.
[5]

Dio 33 4 ὁ δὲ τῷ μὲν λόγῳ καὶ τῷ σχήματι τὸν Δίωνα θεραπεύων καὶ χάριν ὁμολογῶν ἔχειν παρηκολούθει ταπεινός, ὑπηρετῶν τὸ κελευόμενον, κρύφα δὲ τοὺς πολλοὺς καὶ νεωτεριστὰς διαφθείρων καὶ ὑποκινῶν θορύβοις τὸν Δίωνα περιέβαλλεν, εἰς ἅπασαν ἀπορίαν καθιστάμενον.

Dio 33 5 εἴτε γὰρ ἀφιέναι κελεύει Διονύσιον ὑπόσπονδον ἐκ τῆς ἄκρας, διαβολὴν εἶχε φεῖδεσθαι καὶ περισφάζειν ἐκεῖνον, εἴτε λύειν μὴ βουλόμενος ἐπὶ τῆς πολιορκίας ἡσυχάζει, διατηρεῖν ἐδόκει τὸν πόλεμον, ὡς μᾶλλον ἄρχοι καὶ καταπλήττοιο τοὺς πολίτας. Ἦν δέ τις Σῶσις, ἄνθρωπος ἐκ πονηρίας καὶ θρασύτητος εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Συρακοσίοις, περιουσίαν ἡγουμένους ἐλευθερίας τὸ μέχρι τοιούτων ἀνεῖσθαι τὴν παρρησίαν.

Dio 34 2 οὗτος ἐπιβουλεύων Δίῳ, πρῶτον μὲν ἐκκλησίας οὔσης ἀναστὰς πολλὰ τοὺς Συρακοσίους ἐλοιδόρησεν, εἰ μὴ συνιᾶσιν ὡς ἐμπλήκτου καὶ μεθουούσης ἀπηλλαγμένοι τυραννίδος ἐγρηγορότα καὶ νήφοντα δεσπότην εἰλήφασιν· ἔπειτα, φανερόν τοῦ Δίωνος ἐχθρὸν ἀναδείξας

- ἐαυτόν, τότε μὲν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπῆλθε, τῇ δ' ὕστεραία γυμνὸς ὤφθη διὰ τῆς πόλεως θέων, ἀνάπλεως αἵματος τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ὡς δὴ τινὰς φεύγων διώκοντας.
- Dio 34 4 ἐμβαλὼν δὲ τοιοῦτος εἰς τὴν ἀγορὰν ἔλεγεν ὑπὸ τῶν ξένων τοῦ Δίωνος ἐπιβεβουλεῦσθαι, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπεδείκνυε τετρωμένην, καὶ πολλοὺς εἶχε τοὺς συναγανακτοῦντας καὶ συνισταμένους κατὰ τοῦ Δίωνος, ὡς δεινὰ καὶ τυραννικὰ πράττοντος, εἰ φόνους καὶ κινδύνους τῶν πολιτῶν ἀφαιρεῖται τὴν παρρησίαν.
- Dio 34 5 οὐ μὴν ἀλλὰ καίπερ ἀκρίτου καὶ ταραχώδους ἐκκλησίας γενομένης, παρελθὼν ὁ Δίων ἀπελογεῖτο, καὶ τὸν Σῶσιν ἀπέφαινε τῶν Διονυσίου δορυφόρων ἐνὸς ἀδελφὸν ὄντα καὶ δι' ἐκείνου πεπεισμένον στασιάσαι καὶ συνταράξαι τὴν πόλιν, οὐδεμιᾶς Διονυσίῳ σωτηρίας οὔσης πλὴν τῆς ἐκείνων ἀπιστίας καὶ διαφορᾶς πρὸς αὐτούς. ^[5]
- Dio 34 6 ἅμα δ' οἱ μὲν ἱατροὶ τοῦ Σώσιδος τὸ τραῦμα καταμανθάνοντες εὗρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς γεγεννημένον. αἱ μὲν γὰρ ὑπὸ [τοῦ] ξίφους πληγαὶ μάλιστα τὸ μέσον ὑπὸ βάρους πιέζουσι, τὸ δὲ τοῦ Σώσιδος λεπτόν ἦν διόλου καὶ πολλὰς εἶχεν ἀρχάς, ὡς εἰκὸς ὑπ' ἀλγηδόνης ἀνιέντος, εἴτ' αὐθις ἐπάγοντος.
- Dio 34 8 ἦκον δὲ τινες τῶν γνωρίμων, ξυρὸν κομίζοντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ διηγούμενοι βαδίζουσιν αὐτοῖς καθ' ὁδὸν ἀπαντῆσαι τὸν Σῶσιν ἡμαγμένον καὶ λέγοντα φεύγειν τοὺς Δίωνος ξένους, ὡς ἀρτίως ὑπ' ἐκείνων τετρωμένον· εὐθὺς οὖν διώκοντες ἄνθρωπον μὲν οὐδένα λαβεῖν, ὑπὸ πέτρᾳ δὲ κοίλῃν κείμενον ἰδεῖν ξυρὸν ὅθεν ἐκεῖνος ὤφθη προσερχόμενος.
- Dio 35 1 Ἦν μὲν οὖν ἤδη μοχθηρὰ τὰ περὶ τὸν Σῶσιν· προσγενομένων δὲ τούτοις τοῖς ἐλέγχους οἰκετῶν καταμαρτυρούντων, ὡς ἔτι νυκτὸς ἐξέλθοι μόνος ἔχων τὸ ξυρόν, οἳ τε κατηγοροῦντες τοῦ Δίωνος ὑπεχώρησαν, ὃ τε δῆμος καταψηφισάμενος θάνατον τοῦ Σώσιδος διηλλάσσετο τῷ Δίῳ. Τοὺς δὲ μισθοφόρους οὐδὲν ἤττον ἐν ὑποψίαις εἶχον, καὶ μάλιστα τῶν πλείστων ἀγώνων πρὸς τὸν τύραννον ἤδη γινομένων κατὰ θάλατταν, ἐπειδὴ Φίλιστος ἦκεν ἐξ Ἰαπυγίας ἔχων πολλὰς τριήρεις Διονυσίῳ βοηθήσων, καὶ τῶν ξένων ὄντων ὀπλιτῶν οὐδεμίαν ἔτι χρῆσιν ἐνόμιζον εἶναι πρὸς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ κάκείνους ἐφ' ἑαυτοῖς ἔσεσθαι, ναυβάταις οὔσι καὶ τὸ κράτος ἐκ τῶν νεῶν κτωμένοις. ^[5]
- Dio 35 3 ἔτι δὲ μᾶλλον αὐτοὺς ἐπῆρεν εὐτυχία τις γενομένη κατὰ θάλασσαν, ἐν ᾗ νικήσαντες τὸν Φίλιστον, ὡμῶς καὶ βαρβαρικῶς αὐτῷ προσηνέχθησαν.
- Dio 35 4 Ἐφορος μὲν οὖν φησιν (FGrH 70 F 219), ὡς ἀλικομένης τῆς νεῶς ἐαυτὸν ἀνέλοι, Τιμωνίδης δέ, πραττομέναις ἐξ ἀρχῆς ταῖς πράξεσι ταύταις μετὰ Δίωνος παραγενόμενος καὶ γράφων πρὸς Σπεύσιππον τὸν φιλόσοφον, ἱστορεῖ (FGrH 561 F 2) ζῶντα ληφθῆναι τῆς τριήρους εἰς τὴν γῆν ἐκπεσούσης τὸν Φίλιστον· καὶ πρῶτον μὲν ἀποδύσαντας αὐτοῦ τὸν θώρακα τοὺς Συρακοσίους καὶ γυμνὸν ἐπιδειξαμένους τὸ σῶμα προπηλακίζειν ὄντος ἤδη γέροντος· ἔπειτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν καὶ τοῖς παισὶ παραδοῦναι τὸ σῶμα, κελεύσαντας ἔλκειν διὰ τῆς Ἀχραδινῆς καὶ καταβαλεῖν εἰς τὰς Λατομίας.
- Dio 35 6 ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφρυβρίζων ὁ Τίμαιος (FGrH 566 F 115) ἐκ τοῦ σκέλους φησὶ τοῦ χωλοῦ τὰ παιδάρια τὸν νεκρὸν ἐφαψάμενα τοῦ Φιλίστου σύρειν διὰ τῆς πόλεως, χλευαζόμενον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων πάντων, ὁρώντων τοῦ σκέλους ἐλκόμενον τὸν εἰπόντα μὴ δεῖν ἐκ τυραννίδος φεύγειν Διονύσιον ἵππῳ ταχεῖ χρώμενον, ἀλλὰ τοῦ σκέλους ἐλκόμενον. ^[5]
- Dio 35 7 καίτοι τοῦτο Φίλιστος ὡς ὑφ' ἑτέρου λεχθέν, οὐχ ὑφ' αὐτοῦ, πρὸς Διονύσιον ἐξήγγελκεν (FGrH 556 F 59). Ἀλλὰ Τίμαιος, οὐκ ἄδικον λαβὼν πρόφασιν τὴν ὑπὲρ τῆς τυραννίδος τοῦ Φιλίστου σπουδὴν καὶ πίστιν, ἐμπίπλῃται τῶν κατ' αὐτοῦ βλασφημιῶν (FGrH 566 F 154), ὧς τοὺς μὲν ἀδικηθέντας τότε συγγνωστόν ἐστιν ἴσως ἄχρι τῆς εἰς ἀναίσθητον ὀργῆς χαλεποὺς γενέσθαι, τοὺς δ' ὕστερον συγγράφοντας τὰ πεπραγμένα, καὶ τῷ μὲν βίῳ μὴ λυπηθέντας αὐτοῦ, τῷ δὲ

λόγῳ χρωμένους, ἡ δόξα παραιτεῖται μὴ μεθ' ὕβρεως μηδὲ μετὰ βωμολοχίας ὀνειδίζειν τὰς συμφοράς, ὧν οὐδὲν ἀπέχει καὶ τὸν ἄριστον ἀνδρῶν ἐκ τύχης μετασχεῖν.

Dio 36 3 οὐ μὴν οὐδ' Ἐφορος (FGrH 70 F 220) ὑγιαίνει τὸν Φίλιστον ἐγκωμιάζων, ὃς καίπερ ὧν δεινότατος ἀδίκους πράγμασι καὶ πονηροῖς ἥθεσιν εὐσχήμονας αἰτίας περιβαλεῖν καὶ λόγους ἔχοντας κόσμον ἐξευρεῖν, αὐτὸς αὐτὸν οὐ δύναται πάντα μηχανώμενος ἐξελέσθαι τῆς γραφῆς, ὥς οὐ φιλοτυραννότατος ἀνθρώπων γένοιτο καὶ μάλιστα πάντων αἰεὶ ζηλώσας καὶ θαυμάσας τρυφήν καὶ δύναμιν καὶ πλούτους καὶ γάμους τοὺς τῶν τυράννων. ^[5]

Dio 36 4 ἀλλὰ γὰρ Φιλίστου μὲν ὁ μήτε τὰς πράξεις ἐπαινῶν μήτε τὰς τύχας ὀνειδίζων ἐμμελέστατος. Μετὰ δὲ τὴν Φιλίστου τελευτὴν Διονύσιος ἔπεμπε πρὸς Δίωνα, τὴν μὲν ἀκρόπολιν ἐκεῖνῳ παραδιδούς καὶ τὰ ὄπλα καὶ τοὺς μισθοφόρους καὶ πέντε μηνῶν ἐντελῇ τοῦτοις μισθόν, αὐτὸς δ' ἀξιῶν ὑπόσπονδος εἰς Ἱταλίαν ἀπελθεῖν, κάκεῖ κατοικῶν καρποῦσθαι τῆς Συρακοσίας τὸν καλούμενον Γύατα, πολλὴν καὶ ἀγαθὴν χώραν ἀνήκουσαν ἀπὸ θαλάττης εἰς τὴν μεσόγειον.

Dio 37 3 οὐ προσδεξαμένου δὲ τοῦ Δίωνος, ἀλλὰ δεῖσθαι τῶν Συρακοσίων κελεύσαντος, οἱ μὲν Συρακόσιοι ζῶντα λήψεσθαι τὸν Διονύσιον ἐλπίσαντες ἀπήλασαν τοὺς πρέσβεις, ἐκεῖνος δὲ τὴν μὲν ἄκραν Ἀπολλοκράτει τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων παρέδωκεν, αὐτὸς δὲ πνεῦμα τηρήσας ἐπίφορον, καὶ τὰ τιμιώτατα τῶν σωμάτων καὶ τῶν χρημάτων ἐνθέμενος εἰς τὰς ναῦς, λαθὼν τὸν ναύαρχον Ἡρακλείδην ἐξέπλευσεν.

Dio 37 5 ὁ δὲ κακῶς ἀκούων καὶ θορυβούμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν, Ἴππωνά τινα τῶν δημαγωγῶν καθίησι προκαλεῖσθαι τὸν δῆμον ἐπὶ γῆς ἀναδασμόν, ὥς ἐλευθερίας ἀρχὴν οὔσαν τὴν ἰσότητα, δουλείας δὲ τὴν πενίαν τοῖς ἀκτήμοσι.

Dio 37 6 συνηγορῶν δὲ τούτῳ καὶ τὸν Δίωνα καταστασιάζων ἐναντιούμενον, ἔπεισε τοὺς Συρακοσίους ταῦτα <τε> ψηφίσασθαι καὶ τῶν ξένων τὸν μισθὸν ἀποστερεῖν καὶ στρατηγούς ἐτέρους ἐλέσθαι, τῆς ἐκείνου βαρύτητος ἀπαλλαγέντας.

Dio 37 7 οἱ δ' ὥσπερ ἐκ μακρᾶς ἀρρωστίας τῆς τυραννίδος εὐθὺς ἐπιχειροῦντες ἐξανίστασθαι καὶ πράττειν τὰ τῶν αὐτονομουμένων παρὰ καιρόν, ἐσφάλλοντο μὲν αὐτοὶ ταῖς πράξεσιν, ἐμίσουν δὲ τὸν Δίωνα, βουλόμενον ὥσπερ ἰατρὸν ἐν ἀκριβεῖ καὶ σωφρονούσῃ διαίτῃ κατέχειν τὴν πόλιν. Ἐκκλησιάζουσι δ' αὐτοῖς ἐπὶ νέαις ἀρχαῖς θέρους μεσοῦντος ἐξαίσιοι βρονταὶ καὶ διοσημίαι πονηραὶ συνέβαινον ἐφ' ἡμέρας δεκαπέντε συνεχῶς, ἀνιστᾶσαι τὸν δῆμον, ὑπὸ δεισιδαιμονίας κωλυόμενον ἐτέρους ἀποδεῖξαι στρατηγούς.

Dio 38 2 ἐπεὶ δὲ φυλάξαντες εὐδίαν σταθερὰν οἱ δημαγωγοὶ συνετέλουν τὰς ἀρχαιρεσίας, βοῦς ἀμαξεὺς οὐκ ἀήθης οὐδ' ἄπειρος ὄχλων, ἄλλως δὲ πῶς τότε πρὸς τὸν ἐλαύνοντα θυμωθείς καὶ φυγὼν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ, δρόμῳ πρὸς τὸ θέατρον ὥρμησε, καὶ τὸν μὲν δῆμον εὐθὺς ἀνέστησε καὶ διεσκέδασεν, οὐδενὶ κόσμῳ φεύγοντα, τῆς δ' ἄλλης πόλεως ἐπέδραμε σκιρτῶν καὶ ταράττων ὅσον ὕστερον οἱ πολέμιοι κατέσχον.

Dio 38 4 οὐ μὴν ἀλλὰ ταῦτα χαίρειν ἔασαντες οἱ Συρακόσιοι πέντε καὶ εἴκοσι στρατηγούς ἐχειροτόνησαν, ὧν εἷς ἦν Ἡρακλείδης, καὶ τοὺς ξένους ὑποπέμποντες κρύφα τοῦ Δίωνος ἀφίστασαν καὶ μετεκάλουν πρὸς αὐτούς, ἐπαγγελλόμενοι καὶ τῆς πολιτείας ἰσομοιρίαν.

Dio 38 5 οἱ δὲ ταῦτα μὲν οὐ προσεδέξαντο, τὸν δὲ Δίωνα πιστῶς καὶ προθύμως μετὰ τῶν ὅπλων ἀναλαβόντες καὶ συμφράξαντες ὑπῆγον ἐκ τῆς πόλεως, ἀδικοῦντες μὲν οὐδένα, πολλὰ δὲ τοὺς ἐντυγχάνοντας εἰς ἀχαριστίαν καὶ μοχθηρίαν ὀνειδίζοντες.

Dio 38 6 οἱ δὲ καὶ τῆς ὀλιγότητος αὐτῶν καὶ τοῦ μὴ προεπιχειρεῖν καταφρονήσαντες, καὶ γενόμενοι πολὺ πλείους ἐκεῖνων, ἐφώρμησαν ὥς ῥαδίως ἐπικρατήσοντες ἐν τῇ πόλει καὶ πάντας αὐτοὺς κατακτενοῦντες. Ἐν τούτῳ δὲ γεγονὼς ἀνάγκης καὶ τύχης ὁ Δίων, ἢ μάχεσθαι τοῖς πολίταις ἢ μετὰ τῶν ξένων ἀποθανεῖν, πολλὰ μὲν ἰκέτευεν ὀρέγων τὰς χεῖρας τοῖς Συρακοσίοις καὶ τὴν

ἀκρόπολιν περίπλεων πολεμίων οὖσαν ὑπερφαινομένων τὰ τείχη καὶ τὰ γινόμενα καθορώντων ἐπιδεικνύμενος· ὥς δ' ἦν ἀπαραίτητος ἡ τῶν πολλῶν φορά, καὶ κατεῖχεν ὥσπερ ἐν πελάγει τὸ τῶν δημαγωγῶν πνεῦμα τὴν πόλιν, ἐμβολῆς μὲν ἀποσχέσθαι τοῖς ξένοις προσέταξεν, ὅσον δ' ἐπιδραμόντων μετὰ βοῆς καὶ τοῖς ὅπλοις τιναξαμένων, οὐδεὶς ἔμεινε τῶν Συρακοσίων, ἀλλ' ὥχοντο φεύγοντες ἀνὰ τὰς ἀγυιάς, οὐδενὸς ἐπιδιώκοντος· εὐθὺς γὰρ ἀπέστρεψεν ὁ Δίων τοὺς ξένους καὶ προῆγεν εἰς Λεοντίους. ^[5]

Dio 39 3 οἱ δ' ἄρχοντες τῶν Συρακοσίων καταγέλαστοι γεγονότες ὑπὸ τῶν γυναικῶν καὶ τὴν αἰσχύνην ἀναλαβεῖν ζητοῦντες, αὐθις ὀπλίσαντες τοὺς πολίτας ἐδίωκον τὸν Δίωνα, καὶ κατέλαβον μὲν ἐπὶ διαβάσει τινὸς ποταμοῦ, καὶ προσίππευσαν ἀψιμαχοῦντες· ὥς δ' ἐώρων οὐκέτι πρῶως οὐδὲ πατρικῶς ὑπομένοντα τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἀλλὰ θυμῷ τοὺς ξένους ἐπιστρέφοντα καὶ παραταττόμενον, αἰσχίονα φυγὴν τῆς προτέρας φυγόντες ὑπεχώρησαν εἰς τὴν πόλιν, οὐ πολλῶν ἀποθανόντων. ^[5]

Dio 40 1 Δίωνα δὲ Λεοντῖνοι λαμπραῖς ἐδέχοντο τιμαῖς, καὶ τοὺς ξένους ἀνελάμβανον μισθοῖς καὶ πολιτείαις, πρὸς δὲ τοὺς Συρακοσίους ἐπρέσβευον, ἀξιοῦντες τὰ δίκαια τοῖς ξένοις ποιεῖν.

Dio 40 2 οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν κατηγορήσοντας Δίῳ τῶν δὲ συμμάχων ἀπάντων εἰς Λεοντίους ἀθροισθέντων καὶ γενομένων λόγων ἐν αὐτοῖς, ἔδοξαν ἀδικεῖν οἱ Συρακόσιοι· τοῖς δὲ κριθεῖσιν ὑπὸ τῶν συμμάχων οὐκ ἐνέμειναν, τρυφῶντες ἤδη καὶ μεγαλοφρονοῦντες ἐπὶ τῷ μηδενὸς ἀκούειν, ἀλλὰ χρῆσθαι δουλεύουσι καὶ φοβουμένοις τὸν δῆμον στρατηγοῖς.

Dio 41 1 Ἐκ τούτου καταπλέουσιν εἰς τὴν πόλιν παρὰ Διονυσίου τριήρεις, Νύψιον ἄγουσαι τὸν Νεαπολίτην, σῖτον καὶ χρήματα κομίζοντα τοῖς πολιορκουμένοις.

Dio 41 2 γενομένης δὲ ναυμαχίας ἐνίκων μὲν οἱ Συρακόσιοι καὶ τέσσαρας τῶν τυραννικῶν νεῶν ἔλαβον, ὑβρίσαντες δὲ τῇ νίκῃ καὶ δι' ἀναρχίαν τὸ χαῖρον εἰς πότους καὶ συνουσίας νεανικὰς τρέψαντες, οὕτω τῶν χρησίμων ἡμέλησαν, ὥστε τὴν ἀκρόπολιν ἔχειν δοκοῦντες ἤδη, καὶ τὴν πόλιν προσapéβαλον.

Dio 41 3 ὁ γὰρ Νύψιος ὁρῶν οὐδὲν ὑγιαῖνον ἐν τῇ πόλει μέρος, ἀλλὰ τὸν μὲν ὄχλον αὐλήμασι καὶ μέθαις εἰς νύκτα βαθεῖαν ἀφ' ἡμέρας κατεχόμενον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐπιτερπομένους τε τούτῳ τῷ πανηγυρισμῷ καὶ προσάγειν ἀνάγκην μεθύουσιν ἀνθρώποις ὀκνοῦντας, ἄριστα τῷ καιρῷ χρησάμενος ἐπεχείρησε τῷ τειχίσματι, καὶ κρατήσας καὶ διαθρύψας ἀφῆκε τοὺς βαρβάρους, κελεύσας χρῆσθαι τοῖς προστυγχάνουσιν ὡς βούλονται καὶ δύνανται.

Dio 41 5 ταχέως μὲν οὖν οἱ Συρακόσιοι τὸ κακὸν ἦσθοντο, βραδέως δὲ καὶ χαλεπῶς συνεβοήθουν ἐκπεπληγμένοι.

Dio 41 6 πόρθησις γὰρ ἦν τὰ γινόμενα τῆς πόλεως, τῶν μὲν ἀνδρῶν φονευομένων, τῶν δὲ τειχῶν κατασκαπτομένων, γυναικῶν δὲ καὶ παίδων ἀγομένων εἰς τὴν ἀκρόπολιν μετ' οἰμωγῆς, ἀπεγνωκότων δὲ τὰ πράγματα τῶν στρατηγῶν καὶ χρῆσθαι μὴ δυναμένων τοῖς πολίταις πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀναπεφυρμένους καὶ συμμεμειγμένους αὐτοῖς πανταχόθεν. Οὕτω δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐχόντων καὶ τοῦ κινδύνου πρὸς τὴν Ἀχραδινὴν πλησιάζοντος, εἰς ὃν μόνον ἦν καὶ λοιπὸν ἀπερείσασθαι τὴν ἐλπίδα, πάντες μὲν ἐφρόνουν, ἔλεγε δ' οὐδεὶς, αἰσχυρόμενοι τὴν ἀχαριστίαν καὶ τὴν ἀβουλίαν τὴν πρὸς Δίωνα. ^[5]

Dio 42 2 πλήν γε δὴ τῆς ἀνάγκης ἐκβιαζομένης, παρὰ τῶν συμμάχων καὶ τῶν ἱππέων γίνεται φωνὴ καλεῖν Δίωνα καὶ μεταπέμπεσθαι τοὺς Πελοποννησίους ἐκ Λεοντίνων.

Dio 42 3 ὥς δὲ πρῶτον ἠκούσθη καὶ ἀπετολμήθη τοῦτο, κραυγὴ καὶ χαρὰ καὶ δάκρυα τοὺς Συρακοσίους κατεῖχεν, εὐχομένους ἐπιφανῆναι τὸν ἄνδρα καὶ ποθοῦντας τὴν ὄψιν αὐτοῦ καὶ μεμνημένους

- τῆς παρὰ τὰ δεινὰ ῥώμης καὶ προθυμίας, ὡς οὐ μόνον αὐτὸς ἦν ἀνέκπληκτος, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς παρεῖχε θαρροῦντας καὶ ἀδεῶς τοῖς πολεμίοις συμφερομένους. ^[5]
- Dio 42 4 εὐθὺς οὖν ἐκπέμπουσι πρὸς αὐτὸν ἀπὸ μὲν τῶν συμμάχων Ἀρχωνίδην καὶ Τελεσίδην, ἀπὸ δὲ τῶν ἱππέων πέντε τοὺς περὶ Ἑλλάνικον.
- Dio 42 5 οὗτοι διελάσαντες τὴν ὁδὸν ἵπποις ἀπὸ ῥυτῆρος, ἤκον εἰς Λεοντίνους τῆς ἡμέρας ἤδη καταφερομένης.
- Dio 42 6 ἀποπηδήσαντες δὲ τῶν ἵππων καὶ τῷ Δίῳ πρῶτῳ προσπεσόντες δεδακρυμένοι, τὰς συμφορὰς τῶν Συρακοσίων ἔφραζον.
- Dio 42 7 ἤδη δὲ καὶ τῶν Λεοντίνων τινὲς ἀπήντων, καὶ τῶν Πελοποννησίων ἠθροίζοντο πρὸς τὸν Δίωνα πολλοί, τῇ σπουδῇ καὶ τῇ δεήσει τῶν ἀνδρῶν ὑπονοοῦντες εἶναι τι καινότερον.
- Dio 42 8 εὐθὺς οὖν ἠγεῖτο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν αὐτοῖς, καὶ συνδραμόντων προθύμως, οἱ περὶ τὸν Ἀρχωνίδην καὶ τὸν Ἑλλάνικον εἰσελθόντες ἐξήγγειλάν τε βραχέως τὸ μέγεθος τῶν κακῶν καὶ παρεκάλουν τοὺς ξένους ἐπαμῦναι τοῖς Συρακοσίοις, τὸ μνησικακεῖν ἀφέντας, ὡς μείζονα δίκην δεδωκότων αὐτῶν, ἢ λαβεῖν ἂν οἱ κακῶς πεπονθότες ἠξίωσαν. Πausaμένων δὲ τούτων, σιγὴ μὲν εἶχε πολλὴ τὸ θέατρον· ἀναστάντος δὲ τοῦ Δίωνος καὶ λέγειν ἀρξαμένου πολλὰ τῶν δακρύων ἐκπίπτοντα τὴν φωνὴν ἐπέσχε· οἱ δὲ ξένοι παρεκάλουν θαρρεῖν καὶ συνήχθοντο. ^[5]
- Dio 43 2 μικρὸν οὖν ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ πάθους ἑαυτὸν ὁ Δίων, „ἄνδρες“ ἔφη „Πελοποννήσιοι καὶ σύμμαχοι, βουλευσομένους ὑμᾶς ἐνταῦθα περὶ ὑμῶν αὐτῶν συνήγαγον.
- Dio 43 3 ἐμοὶ δὲ περὶ ἑμαυτοῦ βουλεύεσθαι καλῶς οὐκ ἔχει Συρακουσῶν ἀπολλυμένων, ἀλλ’ εἰ σῶσαι μὴ δυνάμην, ἅπειμι τῷ πυρὶ καὶ τῷ πτώματι τῆς πατρίδος ἐνταφισόμενος.
- Dio 43 4 ὑμεῖς δὲ βουλόμενοι μὲν ἔτι καὶ νῦν βοηθεῖν τοῖς ἀβουλοτάτοις ἡμῖν καὶ δυστυχεστάτοις, ὑμέτερον ἔργον οὔσαν ὀρθοῦτε τὴν Συρακοσίων πόλιν· εἰ δὲ μεμφόμενοι Συρακοσίοις ὑπερόψεσθε, τῆς γε πρότερον ἀρετῆς καὶ προθυμίας περὶ ἐμὲ χάριν ἀξίαν κομίζοισθε παρὰ τῶν θεῶν, μεμνημένοι Δίωνος ὡς οὐθ’ ὑμᾶς ἀδικουμένους πρότερον οὐθ’ ὕστερον τοὺς πολίτας δυστυχοῦντας ἐγκαταλιπόντος.
- Dio 43 6 “ ἔτι δ’ αὐτοῦ λέγοντος οἱ μὲν ξένοι μετὰ κραυγῆς ἀνεπήδησαν, ἄγειν καὶ βοηθεῖν κατὰ τάχος κελεύοντες, οἱ δὲ πρέσβεις τῶν Συρακοσίων περιβαλόντες ἠσπάσαντο, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ, πολλὰ δὲ τοῖς ξένοις ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν εὐχόμενοι.
- Dio 43 7 καταστάντος δὲ τοῦ θορύβου παρήγγειλεν ὁ Δίων εὐθὺς ἀπιόντας παρασκευάζεσθαι καὶ δειπνήσαντας ἤκειν μετὰ τῶν ὅπλων εἰς αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐγνωνκῶς διὰ νυκτὸς βοηθεῖν. Ἐν δὲ ταῖς Συρακούσαις τῶν Διονυσίου στρατηγῶν, ἄχρι μὲν ἦν ἡμέρα, πολλὰ κακὰ τὴν πόλιν ἐργασαμένων, γενομένης δὲ νυκτὸς ἀναχωρησάντων εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τινὰς ἐξ ἑαυτῶν ὀλίγους ἀποβαλόντων, ἀναθαρρήσαντες οἱ δημαγωγοὶ τῶν Συρακοσίων καὶ τοὺς πολεμίους ἐλπίσαντες ἀτρεμήσειν ἐπὶ τοῖς διαπεπραγμένοις, παρεκάλουν τοὺς πολίτας αὖθις ἔαν Δίωνα, κἂν προσίῃ μετὰ τῶν ξένων, μὴ δέχεσθαι μηδὲ παραχωρεῖν τῆς ἀρετῆς ἐκείνοις ὡς κρεῖττοσιν, ἀλλὰ σῶζειν τὴν πόλιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν αὐτοὺς δι’ ἑαυτῶν.
- Dio 44 3 πάλιν οὖν ἐπέμποντο πρὸς τὸν Δίωνα, παρὰ μὲν τῶν στρατηγῶν ἀποτρέποντες, παρὰ δὲ τῶν ἱππέων καὶ τῶν γυναικῶν πολιτῶν ἐπισπεύδοντες τὴν πορείαν.
- Dio 44 4 καὶ διὰ τοῦτο βραδέως ἅμα καὶ κατὰ σχολὴν πορευόμενος προσήει.
- Dio 44 5 τῆς δὲ νυκτὸς προελθούσης οἱ μὲν μισοῦντες τὸν Δίωνα κατεῖχον τὰς πύλας ὡς ἀποκλείοντες αὐτόν, ὁ δὲ Νύψιος ἐκ τῆς ἄκρας αὖθις πολλῶ προθυμότερους γεγονότας καὶ πλείονας ἐφίεις τοὺς μισθοφόρους, τὸ μὲν προτείχισμα πᾶν εὐθὺς κατέσκαπτε, τὴν δὲ πόλιν κατέτρεχε καὶ διήρπαζεν.

- Dio 44 6 ἦν δὲ φόνος μὲν οὐκέτι μόνον ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν καὶ παίδων, ἀρπαγαὶ δ' ὀλίγαι, φθόρος δὲ πάντων πολὺς.
- Dio 44 7 ἀπεγνωστός γάρ ἤδη τὰ πράγματα τοῦ <υἱοῦ τοῦ> Διονυσίου καὶ τοὺς Συρακοσίους δεινῶς μεμνημένος, ὥσπερ ἐνταφιάσαι τὴν τυραννίδα τῇ πόλει πίπτουσαν ἐβούλετο.
- Dio 44 8 καὶ τοῦ Δίωνος προκαταλαμβάνοντες τὴν βοήθειαν, ἐπὶ τὸν ὀξύτατον διὰ πυρὸς πάντων ὄλεθρον καὶ ἀφανισμόν ἐχώρησαν, τὰ μὲν ἐγγὺς ἀπὸ χειρῶν δασὶ καὶ λαμπάσιν ὑποπιμπράντες, εἰς δὲ τὰ πρόσω διασπείροντες ἀπὸ τόξων πυροβόλους. φευγόντων δὲ τῶν Συρακοσίων οἱ μὲν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐφονεύοντο καταλαμβανόμενοι, τὸ δ' εἰς τὰς οἰκίας καταδύομενον αὐθις ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐξέπιπτε, πολλῶν ἤδη φλεγομένων καὶ καταφερομένων ἐπὶ τοὺς διαθέοντας.
- Dio 45 1 Τοῦτο τὸ πάθος μάλιστα τὴν πόλιν ἀνέωξε Δίῳ, πάντων συμφωνησάντων.
- Dio 45 2 ἔτυχε μὲν γὰρ οὐκέτι σπουδῇ πορευόμενος, ὥς ἤκουσεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν κατακεκλειῆσθαι τοὺς πολεμίους. προΐουσης δὲ τῆς ἡμέρας πρῶτον ἱππεῖς ἀπῆντησαν αὐτῷ, τὴν δευτέραν κατάληψιν ἀπαγγέλλοντες· ἔπειτα καὶ τῶν ὑπεναντιουμένων ἔνιοι παρῆσαν, ἐπείγεσθαι δεόμενοι· συντείνοντος δὲ τοῦ κακοῦ μᾶλλον, Ἡρακλείδης τὸν ἀδελφὸν ἐξέπεμψεν, εἴτα Θεοδότην τὸν θεῖον, ἱκετεύων ἀρήγειν, ὥς μηδενὸς ἀντέχοντος τοῖς πολεμίῳις, αὐτοῦ δὲ τετρωμένου, τῆς δὲ πόλεως μικρὸν ἀπεχούσης ἀνατετράφθαι καὶ καταπεπρῆσθαι.
- Dio 45 4 τοιούτων ἀγγελμάτων τῷ Δίῳ προσπεσόντων ἔτι μὲν ἐξήκοντα σταδίους τῶν πυλῶν ἀπέιχε· φράσας δὲ τὸν κίνδυνον τοῖς ξένοις καὶ παρακελευσάμενος, οὐκέτι βάδην ἦγεν ἀλλὰ δρόμῳ τὸ στράτευμα πρὸς τὴν πόλιν, ἄλλων ἐπ' ἄλλοις ἀντιαζόντων καὶ δεομένων ἐπείγεσθαι.
- Dio 45 5 χρυσάμενος δὲ θαυμαστῷ τάχει καὶ προθυμίᾳ τῶν ξένων, εἰσέβαλε διὰ τῶν πυλῶν εἰς τὴν Ἑκατόμπεδον λεγομένην· καὶ τοὺς μὲν ἐλαφροὺς εὐθύς εἰσελθὼν ἀφήκε πρὸς τοὺς πολεμίους, ὥς ἰδοῦσι θαρσῆσαι τοῖς Συρακοσίῳις ἐγγένοιτο, τοὺς δ' ὀπλίτας αὐτὸς συνέταττε καὶ τῶν πολιτῶν τοὺς ἐπιρρέοντας καὶ συνισταμένους, ὀρθίους λόχους ποιῶν καὶ διαιρῶν τὰς ἡγεμονίας, ὅπως [ὁμοῦ] πολλαχόθεν ἅμα προσφέροιτο φοβερώτερον. ^[5]
- Dio 46 1 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα παρασκευασάμενος καὶ τοῖς θεοῖς προσευξάμενος ὥφθη διὰ τῆς πόλεως ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, κραυγὴ καὶ χαρὰ καὶ πολὺς ἀλαλαγμὸς εὐχαῖς ὁμοῦ καὶ παρακλήσεσι μεμειγμένος ἐγίνετο παρὰ τῶν Συρακοσίων, τὸν μὲν Δίωνα <πατέρα καὶ> σωτῆρα καὶ θεὸν ἀποκαλούντων, τοὺς δὲ ξένους ἀδελφούς καὶ πολίτας.
- Dio 46 2 οὐδεὶς δὲ φίλαυτος <οὕτως> ἦν καὶ φιλόψυχος παρὰ τὸν τότε καιρὸν, ὃς οὐ μᾶλλον ὑπὲρ μόνου Δίωνος ἢ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἀγωνιῶν ἐφαίνετο, πρῶτου πρὸς τὸν κίνδυνον πορευομένου δι' αἵματος καὶ πυρὸς καὶ νεκρῶν πολλῶν κειμένων ἐν ταῖς πλατείαις.
- Dio 46 3 ἦν μὲν οὖν καὶ τὰ παρὰ τῶν πολεμιῶν φοβερά, παντάπασιν ἀπηγριωμένων καὶ παρατεταγμένων παρὰ τὸ τεῖχος, χαλεπὴν ἔχον καὶ δυσεκβίαστον τὴν πρόσοδον· ὁ δ' ἐκ τοῦ πυρὸς κίνδυνος ἐτάραττε μᾶλλον τοὺς ξένους καὶ δύσεργον ἐποίει τὴν πορείαν.
- Dio 46 4 κύκλῳ γὰρ ὑπὸ τῆς φλογὸς περιελάμποντο, τὰς οἰκίας περινεμομένης, καὶ διαπύροις ἐπιβαίνοντες ἐρειπίοις καὶ καταφερομένοις ἀπορρήγμασι μεγάλοις ὑποτρέχοντες ἐπισφαλῶς, καὶ πολὺν ὁμοῦ καπνῷ διαπορευόμενοι κονιορτόν, ἐπειρῶντο συνέχειν καὶ μὴ διασπᾶν τὴν τάξιν.
- Dio 46 5 ὥς δὲ προσέμειξαν τοῖς πολεμίῳις, ἐν χερσὶ μὲν ὀλίγων πρὸς ὀλίγους ἐγίνετο μάχη διὰ τὴν στενότητα καὶ τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ τόπου, κραυγῇ δὲ καὶ προθυμίᾳ τῶν Συρακοσίων ἐπιρρωσάντων, ἐβιάσθησαν οἱ περὶ τὸν Νύψιον, καὶ τὸ μὲν πλεῖστον αὐτῶν εἰς τὴν ἀκρόπολιν

ἐγγὺς οὖσαν ἀναφεῦγον ἐσώζετο, τοὺς δ' ἐναπολειφθέντας ἔξω καὶ διασπαρέντας ἀνήρουν οἱ ξένοι διώκοντες.

Dio 46 7 ἀπόλαυσιν δὲ τῆς νίκης ἐν τῷ παραυτίκα καὶ χαρὰν καὶ περιβολὰς ἔργῳ τηλικούτῳ πρεπούσας οὐ παρέσχε· ὁ καιρὸς, ἐπὶ τὰς οἰκίας τραπομένων τῶν Συρακοσίων καὶ τὸ πῦρ μόλις ἐν τῇ νυκτὶ κατασβεσάντων. Ἡμέρα δ' ὥς ἦν, τῶν μὲν ἄλλων οὐδεὶς ὑπέμεινε δημαγωγῶν, ἀλλὰ καταγνόντες ἑαυτῶν ἔφυγον, Ἡρακλείδης δὲ καὶ Θεοδότης αὐτοὶ κομίσαντες ἑαυτοὺς τῷ Δίῳνι παρέδωκαν, ἀδικεῖν ὁμολογοῦντες καὶ δεόμενοι βελτίονος ἐκείνου τυχεῖν, ἢ γεγόνασιν αὐτοὶ περὶ ἐκείνον· πρέπειν δὲ Δίῳνι, τὴν ἄλλην ἅπασαν ἀρετὴν ἀσύγκριτον ἔχοντι, καὶ πρὸς ὀργὴν κρείττονι φανῆναι τῶν ἡγνωμονηκότων, οἱ περὶ οὗ πρότερον ἐστασίασαν πρὸς αὐτόν, νῦν ἤκουσιν ἡττᾶσθαι τῆς ἀρετῆς ὁμολογοῦντες.

Dio 47 3 ταῦτα τῶν περὶ τὸν Ἡρακλείδην δεομένων, οἱ μὲν φίλοι παρεκελεύοντο τῷ Δίῳνι μὴ φεῖδεσθαι κακῶν καὶ βασκάνων ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς στρατιώταις χαρίσασθαι τὸν Ἡρακλείδην, καὶ τοῦ πολιτεύματος ἐξελεῖν δημοκοπίαν, ἐπιμανὲς νόσημα τυραννίδος οὐκ ἔλαττον.

Dio 47 4 ὁ δὲ Δίων παραμυθούμενος αὐτοὺς ἔλεγεν, ὡς τοῖς μὲν ἄλλοις στρατηγοῖς πρὸς ὅπλα καὶ πόλεμον ἢ πλείστη τῆς ἀσκήσεώς ἐστιν, αὐτῷ δὲ πολὺν χρόνον ἐν Ἀκαδημείᾳ μεμελέτῃται θυμοῦ περιεῖναι καὶ φθόνου καὶ φιλονικίας ἀπάσης· ὧν ἐπίδειξις ἐστὶν οὐχ ἢ πρὸς φίλους καὶ χρηστοὺς μετριότης, ἀλλ' εἴ τις ἀδικούμενος εὐπαραίτητος εἴη καὶ πρῶτος τοῖς ἀμαρτάνουσι· βούλεσθαι δ' Ἡρακλείδου μὴ τοσοῦτον δυνάμει καὶ φρονήσει κρατῶν ὅσον χρηστότητι καὶ δικαιοσύνῃ φανῆναι.

Dio 47 7 τὸ γὰρ ἀληθῶς βέλτιον ἐν τούτοις· αἱ δὲ τοῦ πολέμου κατορθώσεις, εἰ καὶ ἀνθρώπων μηδένα, τὴν γε τύχην διαμφισβητοῦσαν ἔχουσιν.

Dio 47 8 εἰ δ' Ἡρακλείδης ἄπιστος καὶ κακὸς διὰ φθόνον, οὗ τοι καὶ Δίῳνα δεῖ θυμῷ διαφθεῖραι τὴν ἀρετὴν· τὸ γὰρ ἀντιτιμωρεῖσθαι τοῦ προαδικεῖν νόμῳ δικαιότερον ὠρίσθαι, φύσει γινόμενον ἀπὸ μιᾶς ἀσθενείας.

Dio 47 9 ἀνθρώπου δὲ κακίαν, εἰ καὶ χαλεπὸν ἐστίν, οὐχ οὕτως ἄγριον εἶναι παντάπασιν καὶ δύσκολον, ὥστε μὴ μεταβάλλειν χάριτι νικηθεῖσαν ὑπὸ τῶν πολλάκις εὖ ποιούντων. Τοιούτοις χρησάμενος λογισμοῖς ὁ Δίων ἀφῆκε τοὺς περὶ τὸν Ἡρακλείδην.

Dio 48 2 Τραπόμενος δὲ πρὸς τὸ διατείχισμα, τῶν μὲν Συρακοσίων ἕκαστον ἐκέλευσεν ἓνα κόψαντα σταυρὸν ἐγγὺς καταβάλλειν, τοὺς δὲ ξένους ἐπιστήσας διὰ νυκτός, ἀναπαυομένων τῶν Συρακοσίων, ἔλαθεν ἀποσταυρώσας τὴν ἀκρόπολιν, ὥστε μεθ' ἡμέραν τὸ τάχος καὶ τὴν ἐργασίαν θεασαμένους ὁμοίως θαυμάζειν τοὺς πολίτας καὶ τοὺς πολεμίους.

Dio 48 3 θάψας δὲ τοὺς τεθνηκότας τῶν Συρακοσίων καὶ λυσάμενος τοὺς ἐαλωκότας, δισχιλίων οὐκ ἐλάττονας ὄντας, ἐκκλησίαν συνήγαγε.

Dio 48 4 καὶ παρελθὼν Ἡρακλείδης εἰσηγήσατο γνώμην, αὐτοκράτορα στρατηγὸν ἐλέσθαι Δίῳνα κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν.

Dio 48 5 ἀποδεξαμένων δὲ τῶν ἀρίστων καὶ χειροτονεῖν κελευόντων, ἐθορύβησεν ὁ ναυτικός ὄχλος καὶ βάναντος, ἀχθόμενος ἐκπίπτοντι τῆς ναυαρχίας τῷ Ἡρακλείδῃ καὶ νομίζων αὐτόν, εἰ καὶ τᾶλλα μηδενὸς ἄξιός ἐστι, δημοτικώτερόν γε πάντως εἶναι τοῦ Δίωνος καὶ μᾶλλον ὑπὸ χεῖρα τοῖς πολλοῖς.

Dio 48 6 ὁ δὲ Δίων τοῦτο μὲν ἐφῆκεν αὐτοῖς καὶ τὴν κατὰ θάλατταν ἀρχὴν ἀπέδωκε τῷ Ἡρακλείδῃ, πρὸς δὲ τῆς γῆς καὶ τῶν οἰκιῶν τὸν ἀναδασμὸν ὠρμημένοις ἐναντιωθεὶς, καὶ τὰ πρότερον ψηφισθέντα περὶ τούτων ἀκυρώσας, ἐλύπησεν.

- Dio 48 7 ὅθεν εὐθὺς ἑτέραν ἀρχὴν λαβὼν ὁ Ἡρακλείδης, τοὺς συνεκπλεύσαντας μετ' αὐτοῦ στρατιώτας καὶ ναύτας ἐν Μεσσήνῃ κατήμενος ἐδημαγώγει καὶ παρώξυνε κατὰ τοῦ Δίωνος, ὡς τυραννεῖν μέλλοντος· αὐτὸς δὲ πρὸς Διονύσιον ἐποιεῖτο συνθήκας κρύφα διὰ Φάρακος τοῦ Σπαρτιάτου.
- Dio 48 8 καὶ τοῦτο τῶν γνωριμωτάτων Συρακοσίων ὑπονοησάντων, στάσις ἦν ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ δι' αὐτὴν ἀπορία καὶ σπάνις ἐν ταῖς Συρακούσαις· ὥστε παντάπασιν ἀμηχανεῖν τὸν Δίωνα καὶ κακῶς ἀκούειν ὑπὸ τῶν φίλων, οὕτω δυσμεταχείριστον ἄνθρωπον καὶ διεφθαρμένον ὑπὸ φθόνου καὶ πονηρίας αὐξήσαντα καθ' αὐτοῦ τὸν Ἡρακλείδην.
- Dio 49 1 Φάρακος δὲ πρὸς Νέα πόλει τῆς Ἀκραγαντίνης στρατοπεδεύοντος, ἐξαγαγὼν τοὺς Συρακοσίους ἐβούλετο μὲν ἐν ἐτέρῳ καιρῷ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, Ἡρακλείδου δὲ καὶ τῶν ναυτῶν καταβούντων, ὡς οὐ βούλεται μάχη κρῖναι τὸν πόλεμον Δίων, ἀλλ' αἰεὶ μένοντος ἄρχειν, ἀναγκασθεῖς συνέβαλε καὶ ἡττήθη.
- Dio 49 2 γενομένης δὲ τῆς τροπῆς οὐ βαρείας, ἀλλὰ μᾶλλον ὑφ' ἑαυτῶν καὶ τοῦ στασιάζειν ταραχθέντων, αὐθις ὁ Δίων παρεσκευάζετο μάχεσθαι καὶ συνέταττε πείθων καὶ παραθαρρύνων.
- Dio 49 3 τῆς δὲ νυκτὸς ἀρχομένης ἀγγέλλεται πρὸς αὐτόν Ἡρακλείδην ἄραντα τὸν στόλον πλεῖν ἐπὶ Συρακουσῶν, ἐγνωκότα τὴν πόλιν καταλαβεῖν κάκεινον ἀποκλεῖσαι μετὰ τοῦ στρατεύματος.
- Dio 49 4 εὐθὺς οὖν ἀναλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους καὶ προθυμοτάτους ἰππάσατο διὰ τῆς νυκτός, καὶ περὶ τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας πρὸς ταῖς πύλαις ἦν, σταδίους κατηνυκῶς ἑπτακοσίους.
- Dio 49 5 Ἡρακλείδης δὲ ταῖς ναυσὶν ὡς ἀμιλλώμενος ὑστέρησεν, ἀποπλεύσας καὶ πλανώμενος ἐν ταῖς πράξεσιν ἀσκόπως, ἐπιτυγχάνει Γαισύλῳ τῷ Σπαρτιάτῃ, φάσκοντι πλεῖν ἐφ' ἡγεμονίᾳ Σικελιωτῶν ἐκ Λακεδαίμονος, ὡς πρότερόν ποτε Γύλιππος.
- Dio 49 6 ἄσμενος οὖν ἀναλαβὼν τοῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ περιψάμενος ὥσπερ ἀλεξιφάρμακον τοῦ Δίωνος, ἐπεδείκνυτο τοῖς συμμάχοις, καὶ κήρυκα πέμπων εἰς τὰς Συρακούσας ἐκέλευε δέχεσθαι τὸν Σπαρτιάτην ἄρχοντα τοὺς πολίτας.
- Dio 49 7 ἀποκριναμένου δὲ τοῦ Δίωνος ὡς εἰσὶν ἄρχοντες ἱκανοὶ τοῖς Συρακοσίοις, εἰ δὲ πάντως δέοι καὶ Σπαρτιάτου τοῖς πράγμασιν, αὐτὸς οὗτος εἶναι, κατὰ ποιήσιν γεγωνὼς Σπαρτιάτης, τὴν μὲν ἀρχὴν ὁ Γαισύλος ἀπέγνω, πλεύσας δὲ πρὸς τὸν Δίωνα διήλλαξε τὸν Ἡρακλείδην, ὅρκους δόντα καὶ πίστεις τὰς μεγίστας, αἷς αὐτὸς ὁ Γαισύλος ὤμοσε τιμωρὸς ἔσεσθαι Δίῳ καὶ κολαστῇ Ἡρακλείδου κακοπραγμονοῦντος. Ἐκ τούτου κατέλυσαν μὲν οἱ Συρακοῖοι τὸ ναυτικόν· οὐδὲν γὰρ ἦν ἔργον αὐτοῦ, μεγάλα δὲ δαπάναι τοῖς πλέουσι καὶ στάσεως ἀφορμαὶ τοῖς ἄρχουσι· τὴν δ' ἄκραν ἐπολιόρκουν, ἐξοικοδομήσαντες τὸ περιτείχισμα. ^[5]
- Dio 50 2 μηδενὸς δὲ τοῖς πολιορκουμένοις βοηθοῦντος, ἐπιλείποντος δὲ σίτου, τῶν δὲ μισθοφόρων γινομένων πονηρῶν, ἀπογνοὺς ὁ υἱὸς τοῦ Διονυσίου τὰ πράγματα καὶ σπεισάμενος πρὸς τὸν Δίωνα, τὴν μὲν ἄκραν ἐκείνῳ μετὰ τῶν ὄπλων καὶ τῆς ἄλλης κατασκευῆς παρέδωκεν, αὐτὸς δὲ τὴν μητέρα καὶ τὰς ἀδελφὰς ἀναλαβὼν καὶ πέντε πληρωσάμενος τριήρεις, ἐξέπλει πρὸς τὸν πατέρα, τοῦ Δίωνος ἀσφαλῶς μὲν ἐκπέμποντος, οὐδενὸς δὲ τῶν ἐν Συρακούσαις ἀπολείποντος ἐκείνην τὴν ὥσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μὴ περιόντας ἐπιβωμένων, ὅτι τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ τὸν ἥλιον ἐλευθέραις ἀνίσχοντα ταῖς Συρακούσαις οὐκ ἐφορῶσιν. ^[5]
- Dio 50 4 ὅπου γὰρ ἔτι νῦν τῶν λεγομένων κατὰ τῆς τύχης παραδειγμάτων ἐμφανέστατόν ἐστι καὶ μέγιστον ἢ Διονυσίου φυγῇ, τίνα χρή δοκεῖν αὐτῶν ἐκείνων τὴν τότε χαρὰν γενέσθαι, καὶ πηλίκον φρονῆσαι τοὺς τὴν μεγίστην τῶν πώποτε τυραννίδων καθελόντας ἐλαχίσταις ἀφορμαῖς; Ἐκπλεύσαντος δὲ τοῦ Ἀπολλοκράτους καὶ τοῦ Δίωνος εἰς τὴν ἀκρόπολιν βαδίζοντος, οὐκ ἐκαρτέρησαν αἱ γυναῖκες οὐδ' ἀνέμειναν εἰσελθεῖν αὐτόν, ἀλλ' ἐπὶ τὰς θύρας

ἐξέδραμον, ἡ μὲν Ἀριστομάχη τὸν υἱὸν ἄγουσα τοῦ Δίωνος, ἡ δ' Ἀρετὴ κατόπιν εἶπετο
δακρύουσα καὶ διαποροῦσα, πῶς ἀσπάζεται καὶ προσεῖπὲν τὸν ἄνδρα, κοινωνίας αὐτῇ πρὸς
ἕτερον γεγεννημένης. ^[5]

Dio 51 2 ἀσπασαμένου δ' αὐτοῦ πρῶτον τὴν ἀδελφὴν, εἶτα τὸ παιδίον, ἡ Ἀριστομάχη προσαγαγοῦσα τὴν
Ἀρετὴν, „ἡτυχοῦμεν“ ἔφη „ὦ Δίων σοῦ φεύγοντος ἤκων δὲ καὶ νικῶν ἀφῆρηκας ἡμῶν
ἀπάντων τὰς κατηφείας, πλήν μόνης ταύτης, ἣν ἐπεῖδον ἡ δυσστηχὴς ἐγὼ σοῦ ζώντος ἐτέρῳ
συνελθεῖν βιασθεῖσαν.

Dio 51 4 ὅτ' οὖν σε κύριον ἡμῶν ἡ τύχη πεποίηκε, πῶς αὐτῇ διαιτᾷς ἐκείνην τὴν ἀνάγκην; πότερον ὡς
θεῖον ἢ καὶ ὡς ἄνδρα ζ' ἀσπάζεται;“ τοιαῦτα τῆς Ἀριστομάχης λεγούσης, ὁ Δίων ἐκδακρύσας
προσηγάγετο φιλοστόργως τὴν γυναῖκα, καὶ παραδοὺς αὐτῇ τὸν υἱὸν ἐκέλευσεν εἰς τὴν οἰκίαν
τὴν αὐτοῦ βαδίζειν, ὅπου καὶ αὐτὸς διητᾷτο, τὴν ἄκραν ἐπὶ τοῖς Συρακοσίοις ποιησάμενος.

Dio 52 1 Οὕτω δὲ τῶν πραγμάτων αὐτῷ προκεχωρηκότων, οὐδὲν ἀπολαῦσαι πρότερον ἠξίωσε τῆς
παρούσης εὐτυχίας, ἢ τὸ καὶ φίλοις χάριτας καὶ συμμάχοις δωρεάς, μάλιστα δὲ τοῖς ἐν ἄστει
συνήθεσι καὶ ξένοις ἀπονειμαί τινα φιланθρωπίας καὶ τιμῆς μερίδα, τῇ μεγαλοψυχίᾳ τὴν
δύναμιν ὑπερβαλλόμενος.

Dio 52 2 ἑαυτὸν δὲ λιτῶς καὶ σωφρόνως ἐκ τῶν τυχόντων διώκει, θαυμαζόμενος ὅτι μὴ μόνον Σικελίας
τε καὶ Καρχηδόνας, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλλάδος ὅλης ἀποβλεπούσης πρὸς αὐτὸν εὐημεροῦντα, καὶ
μηδὲν οὕτω μέγα τῶν τότε νομιζόντων, μηδ' ἐπιφανεστέρας περὶ ἄλλον ἡγεμόνα τόλμης καὶ
τύχης γεγονέναι δοκούσης, οὕτω παρῆιχεν ἑαυτὸν ἐσθῆτι καὶ θεραπείᾳ καὶ τραπέζῃ μέτριον,
ὥσπερ ἐν Ἀκαδημείᾳ συσσιτῶν μετὰ Πλάτωνος, οὐκ ἐν ξεναγοῖς καὶ μισθοφόροις διαιτῶμενος,
οἷς αἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πλησμοναὶ καὶ ἀπολαύσεις παραμυθία τῶν πόνων καὶ τῶν
κινδύνων εἰσίν.

Dio 52 4 ἀλλ' ἐκεῖνῳ μὲν Πλάτων ἔγραφεν (ep. 4, 320d), ὡς πρὸς ἕνα νῦν τῆς οἰκουμένης τοῦτον
ἅπαντες ἀποβλέπουσιν· αὐτὸς δ' ἐκεῖνος ὡς ἔοικεν ἀφεώρα πρὸς ἕν χωρίον μιᾶς πόλεως τὴν
Ἀκαδήμειαν, καὶ τοὺς αὐτόθι καὶ θεατὰς καὶ δικαστὰς ἐγίνωσκεν οὔτε πρᾶξιν οὔτε τόλμαν οὔτε
νίκην τινὰ θαυμάζοντας, ἀλλὰ μόνον εἰ κοσμίως καὶ σωφρόνως τῇ τύχῃ χρῆται καὶ παρέχει
μέτριον ἑαυτὸν ἐν πράγμασι μεγάλοις ἀποσκοποῦντας. ^[5]

Dio 52 5 τοῦ μέντοι περὶ τὰς ὁμιλίας ὄγκου καὶ τοῦ πρὸς τὸν δῆμον ἀτενοῦς ἐφιλονίκει μηδὲν ὕφελεῖν
μηδὲ χαλάσαι, καίτοι τῶν πραγμάτων αὐτῷ χάριτος ἐνδεῶν ὄντων καὶ Πλάτωνος ἐπιτιμῶντος,
ὡς εἰρήκαμεν (c. 8, 4), καὶ γράφοντος (ep. 4, 321c), ὅτι ἡ αὐθάδεια ἐρημιά σύνοικός ἐστιν.

Dio 52 6 ἀλλὰ φύσει τε φαίνεται πρὸς τὸ πιθανὸν δυσκεράστῳ κεχηρμένος, ἀντισπᾶν τε τοὺς
Συρακοσίους ἄγαν ἀνειμένους καὶ διατεθρυμμένους προθυμούμενος. Ὁ γὰρ Ἡρακλείδης αὐθις
ἐπέκειτο· καὶ πρῶτον μὲν εἰς συνέδριον παρακαλούμενος, οὐκ ἐβούλετο βαδίζειν· ιδιώτης γὰρ
ὢν, μετὰ τῶν ἄλλων ἐκκλησιάζειν πολιτῶν.

Dio 53 2 ἔπειτα κατηγορεῖ τοῦ Δίωνος, ὅτι τὴν ἄκραν οὐ κατέσκαψε καὶ τῷ δήμῳ τὸν Διονυσίου τάφον
ὠρμημένῳ λῦσαι καὶ τὸν νεκρὸν ἐκβαλεῖν οὐκ ἐπέτρεψε, μεταπέμπεται δ' ἐκ Κορίνθου
συμβούλους καὶ συνάρχοντας, ἀπαξιῶν τοὺς πολίτας.

Dio 53 3 τῷ δ' ὄντι μετεπέμπετο τοὺς Κορινθίους ὁ Δίων, ἣν ἐπενόει πολιτείαν ῥᾶον ἐλπίζων
καταστήσειν ἐκείνων παραγενομένων.

Dio 53 4 ἐπενόει δὲ τὴν μὲν ἄκρατον δημοκρατίαν, ὡς οὐ πολιτείαν ἀλλὰ παντοπώλιον οὖσαν
πολιτειῶν κατὰ τὸν Πλάτωνα (rep. 8, 557d), καταλύειν, Λακωνικὸν δέ τι καὶ Κρητικὸν σχῆμα
μειξάμενος ἐκ δήμου καὶ βασιλείας, ἀριστοκρατίαν ἔχον τὴν ἐπιστατοῦσαν καὶ βραβεύουσαν τὰ

- μέγιστα, καθιστάναι καὶ κοσμεῖν, ὁρῶν καὶ τοὺς Κορινθίους ὀλιγαρχικώτερόν τε πολιτευομένους καὶ μὴ πολλὰ τῶν κοινῶν ἐν τῷ δήμῳ πράττοντας. ^[5]
- Dio 53 5 ὡς οὖν μάλιστα πρὸς ταῦτα τὸν Ἡρακλείδην ἐναντιώσεσθαι προσεδόκα, καὶ τᾶλλα ταραχώδης καὶ εὐμετάβολος καὶ στασιαστικὸς ἦν, οὓς πάλαι βουλομένους αὐτὸν ἀνελεῖν ἐκώλυεν, τούτοις ἐπέτρεψε τότε· καὶ παρελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν ἀποκτινύνουσιν αὐτόν.
- Dio 53 6 ἐλύπησε δὲ σφόδρα τοὺς Συρακοσίους ἀποθανών· ὁμῶς δὲ τοῦ Δίωνος ταφάς τε λαμπράς παρασκευάσαντος καὶ μετὰ τοῦ στρατεύματος ἐπομένου προπέμψαντος τὸν νεκρόν, εἴτα διαλεχθέντος αὐτοῖς, συνέγνωσαν ὡς οὐ δυνατόν ἦν ταρασσομένην παύσασθαι τὴν πόλιν Ἡρακλείδου καὶ Δίωνος ἅμα πολιτευομένων. Ἦν δέ τις ἐταῖρος τοῦ Δίωνος ἐξ Ἀθηνῶν, Κάλλιππος, ὃν φησιν ὁ Πλάτων (ep. ^[5]
- Dio 54 1 7, 333e) οὐκ ἀπὸ παιδείας, ἀλλ' ἐκ μυσταγωγίων καὶ τῆς περιτρεχούσης ἐταιρείας γνώριμον αὐτῷ γενέσθαι καὶ συνήθη, μετασχὼν δὲ τῆς στρατείας καὶ τιμώμενος, ὥστε καὶ συνεισελθεῖν εἰς τὰς Συρακούσας πρῶτος τῶν ἐταίρων ἀπάντων ἐστεφανωμένος ἦν <δὲ> καὶ λαμπρὸς ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ διάσημος. ^[5]
- Dio 54 2 ἐπεὶ δὲ τῶν πρώτων καὶ βελτίστων φίλων τοῦ Δίωνος ἀνηλωμένων ὑπὸ τοῦ πολέμου, καὶ τεθηγκότος Ἡρακλείδου, τὸν τε δῆμον ἑώρα τῶν Συρακοσίων ἔρημον ἡγεμόνος ὄντα, καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς μετὰ Δίωνος προσέχοντας αὐτῷ μάλιστα, μιαιώτατος ἀνθρώπων γενόμενος καὶ παντάπασιν ἐλπίσας Σικελίαν ἄθλον ἔξειν τῆς ξενοκτονίας, ὡς δὲ φασιν ἔνιοι, καὶ τάλαντα προσλαβὼν εἴκοσι τοῦ φόνου μισθὸν παρὰ τῶν πολεμίων, διέφθειρε καὶ παρεσκευάζε τινὰς τῶν ξένων ἐπὶ τὸν Δίωνα, κακοθηεστάτην ἀρχὴν καὶ πανουργοτάτην ποιησάμενος.
- Dio 54 4 αἰὲ γὰρ τινὰς φωνὰς τῶν στρατιωτῶν πρὸς ἐκεῖνον ἢ λελεγμένας ἀληθῶς ἀναφέρων ἢ πεπλασμένας ὑπ' αὐτοῦ, τοιαύτην ἐξουσίαν ἔλαβε διὰ τὴν πίστιν, ὥστ' ἐντυγχάνειν κρύφα καὶ διαλέγεσθαι μετὰ παρρησίας οἷς βούλοιο κατὰ τοῦ Δίωνος, αὐτοῦ κελεύοντος, ἵνα μηδεὶς λανθάνῃ τῶν ὑπούλως καὶ δυσμενῶς ἐχόντων. ^[5]
- Dio 54 5 ἐκ δὲ τούτων συνέβαινε τοὺς μὲν πονηροὺς καὶ νοσοῦντας εὐρίσκειν ταχὺ καὶ συνιστάναι τὸν Κάλλιππον, εἰ δὲ τις ἀπώσάμενος τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ τὴν πεῖραν ἐξείποι πρὸς τὸν Δίωνα, μὴ ταραττεσθαι μηδὲ χαλεπαίνειν ἐκεῖνον, ὡς ἂν προσέταττε τοῦ Καλλίππου περαίνοντος. Συνισταμένης δὲ τῆς ἐπιβουλῆς, φάσμα γίνεται τῷ Δίῳ μέγα καὶ τερατῶδες.
- Dio 55 1 ἐτύγχανε μὲν γὰρ ὁψὲ τῆς ἡμέρας καθεζόμενος ἐν παστάδι τῆς οἰκίας, μόνος ὢν πρὸς ἑαυτῷ τὴν διάνοιαν.
- Dio 55 2 ἐξαίφνης δὲ ψόφου γενομένου πρὸς θατέρῳ πέρατι τῆς στοᾶς, ἀποβλέψας ἔτι φωτὸς ὄντος εἶδε γυναῖκα μεγάλην, στολῇ μὲν καὶ προσώπῳ μηδὲν Ἑρινύος τραγικῆς παραλλάττουσαν, σαίρουσαν δὲ καλλύντρῳ τινὶ τὴν οἰκίαν.
- Dio 55 3 ἐκπλαγεὶς δὲ δεινῶς καὶ περίφοβος γενόμενος, μετεπέμψατο τοὺς φίλους καὶ διηγεῖτο τὴν ὄψιν αὐτοῖς, καὶ παραμένειν ἔδειτο καὶ συννυκτερεύειν, παντάπασιν ἐκστατικῶς ἔχων καὶ δεδοικῶς μὴ πάλιν εἰς ὄψιν αὐτῷ μονωθέντι τὸ τέρας ἀφίκηται.
- Dio 55 4 τοῦτο μὲν οὖν αὐτῷ οὐ συνέπεσε. μεθ' ἡμέρας δ' ὀλίγας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, σχεδὸν ἀντίπαις ὢν, ἔκ τινος λύπης καὶ ὀργῆς μικρὰν καὶ παιδικὴν ἀρχὴν λαβούσης ἔρριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ τέγους ἐπὶ τὴν κεφαλὴν καὶ διεφάρη. Ἐν τοιούτοις δὲ τοῦ Δίωνος ὄντος, ὁ Κάλλιππος ἔτι μᾶλλον εἶχετο τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ λόγον εἰς τοὺς Συρακοσίους ἐξέδωκεν, ὡς ὁ Δίων ἄπαις γεγωνὼς ἔγνωκε τὸν <υἱὸν> τοῦ Διονυσίου καλεῖν Ἀπολλοκράτην καὶ ποιεῖσθαι διάδοχον, ἀδελφιδοῦν μὲν ὄντα τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, θυγατριδοῦν δὲ τῆς ἀδελφῆς.
- Dio 56 2

ἤδη δὲ καὶ τὸν Δίωνα καὶ τὰς γυναῖκας ὑπόνοια τῶν πραττομένων εἶχε, καὶ μηνύσεις ἐγίγνοντο πανταχόθεν.

Dio 56 3 ἀλλ' ὁ μὲν Δίων ὡς ἔοικεν ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸν Ἡρακλείδην ἀχθόμενος, καὶ τὸν φόνον ἐκεῖνον ὡς
τινα τοῦ βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτῷ κηλῖδα περικειμένην δυσχεραίνων ἀεὶ καὶ βαρυνόμενος,
εἶπεν ὅτι πολλάκις ἤδη θνήσκειν ἕτοιμός ἐστι καὶ παρέχειν τῷ βουλομένῳ σφάττειν αὐτόν, εἰ
ζῆν δεήσει μὴ μόνον τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς φίλους φυλαττόμενον. ^[5]

Dio 56 4 τὰς δὲ γυναῖκας ὁρῶν ὁ Κάλλιππος ἐξεταζούσας ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα καὶ φοβηθεῖς, ἦλθε πρὸς
αὐτὰς ἀρνούμενος καὶ δακρύων, καὶ πίστιν ἦν βούλονται δίδοναι βουλόμενος.

Dio 56 5 αἱ δ' ἠξίουσαν αὐτὸν ὁμόσαι τὸν μέγαν ὄρκον. ἦν δὲ τοιοῦτος καταβὰς εἰς τὸ τῶν Θεσμοφόρων
τέμενος ὁ διδοὺς τὴν πίστιν, ἱερῶν τινων γενομένων, περιβάλλεται τὴν πορφυρίδα τῆς θεοῦ
καὶ λαβὼν δᾶδα καιομένην ἀπόμνυσι.

Dio 56 6 ταῦτα ποιήσας ὁ Κάλλιππος πάντα καὶ τὸν ὄρκον ἀπομόσας, οὕτω κατεγέλασε τῶν θεῶν, ὥστε
περιμείνας τὴν ἐορτὴν ἥς ὤμοσε θεοῦ δρᾶν τὸν φόνον ἐν τοῖς Κορείοις, οὐδὲν ἴσως τὸ περὶ τὴν
ἡμέραν τῆς θεοῦ ποιησάμενος, ὡς ἀσεβουμένης πάντως, εἰ καὶ κατ' ἄλλον χρόνον ἔσφαττε τὸν
μύστην αὐτῆς ὁ μυσταγωγός. Ὦντων δὲ πλειόνων ἐν τῇ κοινωνίᾳ τῆς πράξεως, καθεζομένου
Δίωνος ἐν οἰκίᾳ κλίνας τινὰς ἔχοντι μετὰ τῶν φίλων, οἱ μὲν ἔξω τὴν οἰκίαν περιέστησαν,
οἱ δὲ πρὸς ταῖς θύραις τοῦ οἴκου καὶ ταῖς θυρίσιν ἦσαν. ^[5]

Dio 57 2 αὐτοὶ δ' οἱ προσφέρειν τὰς χεῖρας μέλλοντες Ζακύνθιοι παρήλθον ἄνευ ξιφῶν ἐν τοῖς χιτῶσιν·
ἅμα δ' οἱ μὲν ἔξω τὰς θύρας ἐπισπασάμενοι κατεῖχον, οἱ δὲ τῷ Δίῳ προσπεσόντες κατάγχειν
ἐπειρῶντο καὶ συντρίβειν αὐτόν.

Dio 57 3 ὡς δ' οὐδὲν ἐπέβαινον, ἦτουν ξίφος· οὐδεὶς δ' ἐτόλμα τὰς θύρας ἀνοῖξαι, συχνοὶ γὰρ ἦσαν
ἔνδον οἱ μετὰ τοῦ Δίωνος, ὧν ἕκαστος οἰόμενος, ἂν ἐκεῖνον προῆται, διασώσειν ἑαυτόν, οὐκ
ἐτόλμα βοηθεῖν.

Dio 57 4 διατριβῆς δὲ γενομένης, Λύκων ὁ Συρακόσιος ὁρέγει τινὲ τῶν Ζακυνθίων διὰ τῆς θυρίδος
ἐγχειρίδιον, ᾧ καθάπερ ἱερεῖον τὸν Δίωνα κρατούμενον πάλαι καὶ δεδιττόμενον ἀπέσφαξαν.

Dio 57 5 εὐθὺς δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν μετὰ τῆς γυναικὸς ἐγκύμονος οὔσης εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐνέβαλον, καὶ
συνέβη τῇ γυναικὶ τλημονέστατα λοχευθεῖση τεκεῖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ παιδάριον ἄρρεν, ὅπερ
θρέψαι καὶ μᾶλλον παρεβάλλοντο πείσασαι τοὺς φύλακας, ἤδη τοῦ Καλλίππου θορυβουμένου
τοῖς πράγμασιν. Ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἀποκτείνας τὸν Δίωνα λαμπρὸς ἦν καὶ κατεῖχε τὰς
Συρακούσας, καὶ πρὸς τὴν Ἀθηναίων ἔγραφε πόλιν, ἣν μάλιστα μετὰ τοὺς θεοὺς ὤφειλεν
αἰδεῖσθαι καὶ δεδιέναι, τηλικούτου μύσους ἀψάμενος. ^[5]

Dio 58 2 ἀλλ' ἔοικεν ἀληθῶς λέγεσθαι τὸ τὴν πόλιν ἐκείνην φέρειν ἄνδρας ἀρετῇ τε τοὺς ἀγαθοὺς
ἀρίστους καὶ κακίᾳ τοὺς φαύλους πονηροτάτους, καθάπερ αὐτῶν καὶ ἡ χώρα κάλλιστον μέλι
καὶ κώνειον ὠκυμώτατον ἀναδίδωσιν.

Dio 58 3 οὐ μὴν πολὺν χρόνον ὁ Κάλλιππος ἔγκλημα τῆς τύχης καὶ τῶν θεῶν περιῆν, ὡς περιορώντων
ἐξ ἀσεβήματος ἄνθρωπον τηλικούτου κτώμενον ἡγεμονίας καὶ πράγματα, ταχὺ δ' ἀξίαν δίκην
ἔδωκεν.

Dio 58 4 ὁρμήσας μὲν γὰρ Κατάνην λαβεῖν, εὐθὺς ἀπέβαλε τὰς Συρακούσας· ὅτε καὶ φασιν αὐτὸν εἰπεῖν
ὅτι πόλιν ἀπολωλεκῶς τυρόκνηστιν εἴληφεν.

Dio 58 5 ἐπιθέμενος δὲ Μεσσηνίοις, καὶ τοὺς πλείστους στρατιώτας ἀπολέσας, ἐν οἷς ἦσαν οἱ Δίωνα
κατακτείναντες, οὐδεμιᾶς δὲ πόλεως αὐτὸν ἐν Σικελίᾳ προσδεχομένης, ἀλλὰ μισούντων
ἀπάντων καὶ προβαλλομένων, Ῥήγιον κατέσχεν. ἐκεῖ δὲ λυπρῶς πράττων καὶ κακῶς

διατρέφων τοὺς μισθοφόρους, ὑπὸ Λεπτίνου καὶ Πολυπέρχοντος ἀνηρέθη, χρησαμένων
ξιφιδίῳ 〈τῷ αὐτῷ〉 κατὰ τύχην ᾧ καὶ Δίωνα πληγῆναί φασιν.

Dio 58 7 ἐγνώσθη δὲ τῷ μεγέθει (βραχὺ γὰρ ἦν ὥσπερ τὰ Λακωνικά) καὶ τῇ κατασκευῇ τῆς τέχνης,
εἰργασμένον γλαφυρῶς καὶ περιττῶς. τοιαύτην μὲν οὖν τίσιν Κάλλιππος ἔδωκε. Τὴν δ'
Ἀριστομάχην καὶ τὴν Ἀρετὴν, ὡς ἀφείθησαν ἐκ τῆς εἰρκτῆς, ἀναλαβὼν Ἰκέτης ὁ Συρακόσιος,
εἷς τῶν Δίωνος φίλων γεγονώς, ἐδόκει πιστῶς καὶ καλῶς περιέπειν.

Dio 58 9 εἴτα συμπεισθεὶς ὑπὸ τῶν Δίωνος ἐχθρῶν καὶ παρασκευάσας πλοῖον αὐταῖς, ὡς εἰς
Πελοπόννησον ἀποσταλῆσομέναις, ἐκέλευσε κατὰ πλοῦν ἀποσφάζοντας ἐκβαλεῖν εἰς τὴν
θάλασσαν· οἱ δὲ ζώσας ἔτι καταποντισθῆναι λέγουσι, καὶ τὸ παιδίον μετ' αὐτῶν. περιῆλθε δὲ
καὶ τοῦτον ἀξία ποινὴ τῶν τετολμημένων· αὐτός τε γὰρ ὑπὸ Τιμολέοντος ἀλοὺς ἀπέθανε, καὶ
θυγατέρας δύο προσαπέκτειναν αὐτοῦ Δίῳ τιμωροῦντες οἱ Συρακόσιοι· περὶ ὧν ἐν τῷ
Τιμολέοντος βίῳ 〈τὰ〉 καθ' ἕκαστα γέγραπται (c.

Dio 58 10 33).